

Aditi-Inana Kinga

Fény-test

2007-2008

Tartalomjegyzék:

Vagyok	királynők-istenek	Hullámzó otthon
Séta a Margitszigeten	A második éjszaka	Magyar feltámadás
Ady nyomán: új Hazát	Erőviszonyok – 2006	A királynő mágneses tere
nevek	Hosszú alkony	Lényegiség
Mire megjössz...	Túlságosan emberi	Kétsoros
A Balaton-felvidék	Sperma-tenger	Dobogó-kő
paradicsom	Házak	Tövis-kerítés
A magyar Halál	Pillanatkép	Boldogasszony
Hitler és Sztálin	Eszmélet álmai	Piros világok
Egymás között	vibrál	Isten
Égi-kék hullám	kincseim	leány
Három szentkép	örök visszatérés	Harc
Szabadság-szobor	mezítelen férj	Szimbólumok ereje
Gellért	múzsák	Győzelem
A halál angyala	madarak	Tisztaság
nemiségem	Szerelmem környezete	Boldogság
üreges szemeim	tengerár	Harkányi küzdelem
Beckett-Prózavers I-III	vérnarancs	Pécs szép városa
Flaubert I-II	szolgálat	Siklós
Anyagom: a természet, az Isten	cím nélkül	Címerek
Metafizika	táncolok	Költő
légies háló	fényes pogány	Szentség
tej-fehér ködök	természet vadvirága	Hazám
Faust	1956 50. évfordulója emlékére	Telihold-fejem
Semmi	... emlékére	Istenemben
determinált	Kis magyar fantázia	Van Gogh Budapesten
Nietzsche	Mégőisegykicsit	Létezés
Sztoikus komédiások	Közel	Szellemvilág
jósok	Halottak napján 2006	Szellemidézés
foszlott	szellemidézés	Fehér kebel
homokszemek	sejtjeim	kicsike – (érdekek)
unalom	Az utolsó tekercs	fekete csipke
mű	Magyar képek	énekel
aranygyűrű 1-5	Tükör nélkül	felvett
Erzsébet	Gellért-hegyi séta	Szent Erzsébet
mazepa	Szabad helyek	Erzsébet
dante 1-3	Felszabadult élet	Patak
vér-villám-vihar-vak varázs-vulkán	Piros eszkimó	Csontváry
lélek	Ernst Jüngernek az ősi típus	Alkotás
rokonaim	Piros szívek kerengője	Létezés
barlangom	Csivitelő szépség	Psalmus Hungaricus
világok	Lét nem-Lét	Örök párosok
turul	Bukott	Szerelmes szoba
magyar rapszódia	Álmaim férfija	megérkezett energia
magyarságom	Szféráim dallama	Szerelmem
Hildegard of Bingen	aranykalász	Fiaim
mondataim	Nem akarom, hogy meghalj!	Visszatérés
Nietzsche – A nőkről	Déméter – Ceres	hiányzó emberi
Üdvös szerelem	Szépség, az amazon	Új evangélium
virágos völgy-sárkánytanya	Sárgaság	Jövő
Isten halálában – általa, övele és	Elvisz a Presley	dunna
őbenne	Hazám	elfelejtett forgácsok
Bovaryné	Feltámadt karácsonyunk	Magyar mítosz
egeim	Hegyeim	Működő sírhantom
Van Gogh képei	Földrengés – Szilveszter 2006	Óv-oda
Hullik szemében	Nemzetem fája	Joyce leánya
Szerelmem	Eszm(e)-élet	Pokég

Fény-test

Vagyok

vagyok fekete felszökő forrás ragyogó tündöklő pereme
vagyok két fehér kőfalosz közé szorult fekete madár
a hasadékbán vágyakozása az üres semmibe
vagyok fekete madár lassuló repülése elül köríven
őszí táj-részlet színes fakoronái fölött
vagyok halott sima víztükör tórészlet partján
a fény- és vérekes háromszög csúcs nélkül
sejtek tégláiból sugárzó szövet közepén a fény-szem
vagyok a hiányzó sarokkő-háromszög ürrén át
látom sudár zöld jegenyék csúcsát
vagyok megsemmisült csillag tüzes vizes olaját
elnyeli fény-tenger fény-szeme
glóriás csillagom köríven a fény szikráival egyesült
fekete madarak alakot öltött kődarabok morzsái
fekete-madaras glóriás kőcsillag
vagyok ismeretlen szürke középből egymáson át
teremtődő-teremtett kör alakú világok üres tágulása
vagyok az űr és a csönd betölt
eláraszt áradó-ragyogó tündöklés
vagyok ismeretlen szürke háttér előterében
lélegzet dobbanása szünetét követő idegi fényterjedés
felvillanó, kihunyt szembogarak, testek-lelkek fény-pontjai
vagyok fekete kőcsillag felülnézetből a földön
hatalmas súly
négyesegített, glóriás kör
őszí táj-részlet színes fakoronái szívében dobogok
vagyok csiszolt gyémántkő fénysejtje örökkön és tovább
vagyok
fénnel és vérrel szőtt világszövet megvilágosodott énje
vagyok
fényagyam húzza-tépi fejtetőmön át fényhajam az isten
fény-tengere vesz magához
vagyok kidőlt, nyálkás fatörzs agyonázott rothadása
halál sötét vizein hínáros rengetegemmel
vagyok
feneketlen mélység szívó-húzó-elnyelő erőmben gyökerezik
átítatódik, felszívódik a fekete méreg s csaknem megáll a ritmus
és lehúz görcsben a szívem, a fa ölel,
vízzel átítatott, rohadó, nyálkás karja
vagyok pusztá fejem a földön borítja fény-hajam
fakoronák lombozatába gabalyodik

vagyok hóval borított halálos nyugalom
tiszta-fehér, szállingózó hópelyhei
temetőmben fekete, kopár fák söprűzik az eget
apám sírja körül
vagyok nevelőpapjaim aranya szeretett reménység
vagyok sugárzó, téli nap tört sugaraival
telis-tele izgó-mozgó, rusnya férgek
rokonaim társaságában
vagyok tejfehér köd-úrben fekete pár
két sötét alak kar-karöltve felém halad
vagyok vérnarancs-sárga tüzes-tompa nap lelkek serege
megfeszül palástom pajzsán ível a központi mag
vagyok fehérhúsú őszibarack utolsó vékony szelete
telis-tele fehér kukacokkal támadják a magom
vagyok felhő-alakzatok, látomásos képek sora
halállal hátán a tűzlovag
vagyok fekete hím-nőstény, egyesült testek-lelkek,
a férfi próbálja leütni a nő fejét
vagyok bethlen gábor lassan eltorzuló arcképe
felhőalakzat az égen a monogram B. K.
vagyok a gondolat még mindig te és
látom az ablakon át nagy-magyarország
fekete térképét, mi vár ránk,
imára kulcsolom kezem
vagyok fekete kárpát-medence véres-tüzes,
mócsingos beleit okádja
a fekete köcsillag hatalmas súlya dobogó, őszi tájon
vagyok józsef attila
mindenhova cipelem magammal az arcképét
vagyok holt testek-lelkek ilyen-olyan látogatása
magam vagyok a szellemiség
vagyok fény-tenger fény-szemén a fény-könny
tejfehér ködben
vagyok királyi pár csókjából kiszakadt végeérhetetlen
köreim szürke végállomás rendezett viszonyai között
vagyok poros-piszkos világáros-vég-üres kietlenén
megérkező párhuzamos sorsok sín pályái mentén
dobog piros hús-vér szívem a betonsivatagon
vagyok betontemető szobáiban apám elforduló alakzata
falja idegen anyák rengetegét a pokolban ülők egyedül
zuhanok apám után a dunavíz sodrában
eredeti állapotomra vágyakozom az alvilágban
a margitszigeti stégre, lábaim lógtatom a duna vizében
vagyok ophelia,
nagy-magányos örültek tébolya,
a női buddha,
a leggyöngédebb szerető szerelmes
vagyok abszolút tudat
vagyok abszolút szenvedély

vagyok fény-testem tejfehér ködben
királynő vagyok
vagyok sötét sírom fényszikráiból fényes képei

Séta a Margitszigeten

Árpád-házi Szent Margitnak

Sérülékeny-sebezhetőn, mint harang kondul, kong szeretet-
lelkem két ezüstös fehér tompa fája.
Két sudár jegenye mögött a víztorony éles, szelíd vonala
hódít légüres térben a templom-kereszt a körben
józsef attila és bartók béla szellemisége,
a büszke távolba tekintő szemek,
az agyongyötört, védtelen, önmagába zuhanó,
beesett-üreges széjjel-szaggatott szemek,
a semmibe tekintő tekintet, az összetört jelen
kiszámíthatatlan, kiismerhetetlen távola.
És porhanyós-puha szilárd talaj a föld
elásott képeimmel boldog az ég
pirosas fakoronáival, pirosas ernyőivel
a sérülékeny-sebezhető büszke férfi
a gyermeki ős-öreg
múltam darabok morzsáira hullt tompa-fehér
tornyok pusztulása, a szerelemé.
Az eget falja a víztorony és a tél
jeges talaján a lelkes szellemiség
három szerelmem álló háromszöge a nyolcadik égben
az angyalok a mérleggel, a szentháromság,
a négyszögesített kör
csöpögő, csöpögtetett kín a fekete szívben
cseppekben alászáll pokolra a kiontott vér
hull alá
kör alakú testemben fehéres, szürke hamu
gyarapszik, mert tűzre rakom a hasogatott fát,
a töredezett ágakat, hogy égjen még tüzem a vizes olaj
kör alakú, üres testemben a narancssárga lángok
tüzén kifehérednek a fahasábok hullik róluk a világ
a fehér hamu-szemeim égeti a füst
elfordulok a hármasszerelemtől,
és megmarad a víztorony és a templom,
a porhanyós-puha szilárd földön a kör-kereszt,
a nyolcadik ég angyali erdeje,
és már csak a múlt a rom-jelen összetört szeme
tavasz-nyár-ősz-tél
a körkörös üres haza és jelen
elágazik fám gyökerezik a légben
az alkotás, a szívem hídja kifut tejfehér

köd-váram kupolás fokaira a nyolcadik égben
kupolás tornyaim, a fájdalom maga szeli át az egeket
a víz képi előterében a háttér
a szabadság-szobor citadellás íve,
a víztorony, az ország háza a téboly
piros, szabad szívem dobogása.
Szépségé agyam rejtett zugában a duna,
a boldog, zöld pázsit aranyos kék ege,
a föld összegyűjtött, megtalált drága kincse,
a fájdalom és a szenvedés egéből a szellemiség,
az élő krisztus a kereszten
dobog szíve testem fájdalmas, megfeszített tűzén
a kereszt-éj éjszakája az olajfák hegyén
a porhanyós-puha szilárd földön
karcolja a nyolcadik eget az éles-ívű,
szelíd, egyenes, megalkotott, megszerkesztett,
légies víztorony képeinek a képe
templomom józsef attila szellemisége
a porhanyós-puha, szilárd földön
sétálok a margitszigeten.

Ady nyomán: új Hazát

nevek

Lepleim alatt homokszemekként
a világ vedli kígyóbőreit
nevek árnyékában észre sem vesz.

Mire megjössz...

Romhányi Török Gábornak

Mire megjössz bejártam a pokol bugyrait.
Kiégetett nedveim, villámcsapott fáim
hamujában fény-főnix-testem alázata.
Isten rám szabott palástjában állataim
öszöne hullámozó természet támad-kacsint
az erő. Növényeim létezés szépségén
a szellemek jönnek jelenésük követel
átjár imádságos szférám: a magyar halál.
Lézersugaras gyilok gyenge pontjaimon.
Törnek meszes csontjaim, csigolyáim. A fény-
test megóv. Szelíd bolyongásuk engesztetem.
Erőszak áldozatai nyugtalanságát.
A magyar gonosz markában mártíromságuk.
Értünk, a nyomorék tükrében a halottak

jönnék ismeretlen urunk abszolút álmán,
tudattalan-teremtő létének hatalmán
a kiszámíthatatlan, szeszélyes jövőkép.
Mindenszentek mártíromságát engesztetem.
A korai, csúf halált halt nyomorultakét.
Istent megigézem: értünk, nyomorultakért.

A Balaton-felvidék

Berg Károlynak

Ritmikus ritmusomra a futás szentségén,
testem alaprezgésén fáradtság nélkül,
a kocogás imáin apám bólogat
az erdei fenyők nevetésén.
Mosolygós örömöm az üdvösség
üdvözült feltámadásom a paradicsomban.
Apám kacagása az erdei fenyőben
két csúcsán, sírján: apám és anyám,
a méretes, erdei fenyő két csúcsa.

Futásom ritmikus ritmusán
kacagásom, üdvözült örömöm a
vadregényes, romantikus tájon.
Virágaimon a pillangók, a patak
vízáztatott kövein a pillangók
örömteli szárnyalása vizeinken
a romantikus Balaton-felvidéken
vadregényes, romantikus erdeinkben.

Gyönyörteli, fenséges szarvasaim,
csodálatos őzeim, nyulaim társasága.
Szarvasaim, őzeim csörtetése
sűrű erdeimben a vadregényes
rom, a termés-kő-rom-házam-
házam romjai a fekete nejlonokkal,
a termés-köves házam romjai
a vadregényes-romantikus erdőn.

Kacajom, mosolyom üdvözült apámmal
mosolyom kacaján Francesco
látogatása, Francesco és Claire találkája
a Balaton-felvidéken.
Apám üdvözült mosolya kacag rám
az erdei fenyők vadregényes rétjeiről.
Tükröm összeáll üdvözült mosolygása.
A csodafiú-szarvas üdvözlése.

Ritmusaimban. Dallamaimban elvegyül

ritmusos dallama fenséges szarvasaimnak,
rejtőzködő őzeimnek imája.
Isten rejtőzködő hívása üdvözült magányom
kacagása az ő szólama, az ő üzenete:
kövessem Hunor és Magor vágóját
erdeiben a fenséges szarvas ritmikus
hullámain, kacagásom erdeiben
fenséges, gyönyörteljes hullámain
Magor erdeiben, a csodafiú-szarvast.

A világ elágazik bennem a szerelem.
Isteni magányom csalogató, rejtőzködő
erdein, vágóján,
a szarvas agancsa, a nyári torz
szarvas-agancs töben elágazik.
A fenséges, a csodálatos, rejtőzködő
isteni hullámokon csörtet
szenvédélyes gyönyöröm
istenében rejtőzködik, csörtet és
imádja, csalogatja a paradicsomot,

a boldog életet, a hitet.
Virágaimon a vidám,
gyönyörteli, játszi pillangókat.
Istenképem: üdvözült, paradicsomi
hitem
elágazó világ-agancs fenséges szarvasom
csörtet, imádkozom erdei hullámaimon
felfénylő-kialvó idegsejtek hálózatos hullámaimon.
A tejfehér kód szül engem, és én is megszülöm.
Szoptat mellein, és én is szoptatom.

paradicsom

Vadregényes patakokon, víz áztatta köveinken
pillangók játszi, gyönyörteli flörtölése
kacagása a patak édes csobogásán
a játszi öröm, virágaim tündöklése.

A magyar Halál

Aszott testén a magyar halálnak
ruhám: tejfehér kód galaktikus
csillagrendszerén szellemek hada
elterül, kapálódzik légüres térben.

Isten igájában futom köreim

kavicsos pályán: galaxisain
nem terítenek ki csak futok és futok,
atyám házában kell lennem.

Nem állhatok meg a parton pihenőre.
Gyógyulok. Isten kerékpárja: választásai,
küldöttéi, a szegény szabadok az ő rabjai,
megmosom fejtetőmön hajamat.

Isten igéje megtalál. Bús álmom a Halál
üdvözült kék zenéje fodrozódó Balatonom.
Fenséges szarvasaim a Bakony erdejében.
Köreim kavicsos futópályán: csillagrendszerén.

Isten galaktikus ruhája enyém a spirálok,
tejfehér ködben galaktikus csigavonalak
mentén a fekete anyag, a csillagködök.
Kavicsos futópályám: törzs-Isten ruhája.

Hitler és Sztálin

Kiszely Gábornak: a magyar költő-próféták nyomán

Csillognak a fillérek rohadt tenyereitekben
kacagnak ők győzelmeiken rajtatok.
Az áldozatok, a vértanúk nem szabadulnak
fémdarabokon.

Állítsátok Hitler égetőkemencéit
útjaitok, utcáitok kereszteződésein,
és szemlélődjetek és tűnődjetek,
a múlt holnapjai megfeszítenek,

égetnek benneteket, míg vér helyett
fény nem ég testetekben, lelketekben,
ereitekben fény nem száll a halál helyett,
pulzál, csordogál a fény a halál helyett.

Megóv a fény-test, miként téged, Radnóti
a Szerelem.

Elég volt. Elég volt a hetedízíglén
nem szül új életet, nem szabadít
gonosz markából árván halt
testeket, lelkeket.

Állítsátok Hitler égető-kemencéit
útjaitok, utcáitok kereszteződésein,
égjete Jeanne d' Arc máglyáin,
hamuvá égjete. Megóv a fény-test,

miként Radnóti, téged a Szerelem,
a Pásztor, a Próféta és engem:
a Költészetem.

Imádkozzatok életet, új hazát a földre,
nem elégszünk, hogy csak magasban legyen.
Varázsköpenyem köztetek érezzem,
szeretteim,
köztetek legyen varázsköpenyem:
a Szerelem.

Égessétek utcáitokon, útjaitokon,
a máglyán mindent, mit a rozsdá mar.
Próféták, égessen szátok írástudót,
ki vagyonokért hamisat esküszik
és tanít, tanácsol igaztalant.

Állunk a Sion-hegy alatt.

Sztálin és Rákosi örökösei
böfögnek, kérődznek szó helyett,
mérget fecskendeznek
véreink vizeibe,
bögnék a szent tehenek –

Állítsatok keresztet a Kárpát-medence
hajnalán,
és mire kiégett belőletek minden,
mi nem az igazság,

gyertek le, szálljatok le a keresztről,
és imádkozzatok ide, közénk
az új hazát,

varázsköpenyem megóv benneteket,
lepleim árnyas dalain jár a halál,
tűzzel és szentlélekkel keresztetek.

Én: a tűz-, a víz-, a föld- és a légszentelő –

Egymás között

Kerekezik, jön velem, kísér engem a halál.
A másik-felem.
Kardoskodunk.
Basáskodik.
Kísér engem, jön velem és átjár a halál.

A másik-felem.
Szerelmem üdvözült köpenyén
a bűn és a halál is istené.
Megszülöm őt, és ő megszül engem.
A másik-felem.
Kerekezünk.
A halál nem jár velem.

Szent a szerelmem.

Kerekezik a halál velem,
és én mégsem ismerem.

Égi-kék hullám

Egy, kettő, három – Fuss!
Egy, kettő, három – Fuss!

Ringatózom isteni hullám gyermekek
rajzain, beszédein.
Szólnak hozzám isten hangjai ők, a
közvetítők.

Egy, kettő, három – Fuss!
Egy, kettő, három – Fuss!

Szentháromság ritmikus dallamán
megérint, szól hozzám az égi-kék hullám.
Van Gogh és a
szentháromság.

Egy, kettő, három – Fuss!
Egy, kettő, három – Fuss!

Égi-kék hullám dallamain hullámozom
a szentháromság.

Egy, kettő, három – Fuss! Szaladj!
El ne érjen a Sátán!

Köröz fény-testem pályái útján –
Fut. Szalad.
El ne érje a Sátán!
Fut. Szalad.
Fekete ernyőivel köröz, forog fény-testem
el ne érje a Sátán!
Forgó keringés a megszentelt Földön.
El ne érje a Sátán!

A megszentelt, a felszentelt, áldott világ
forgó keringésem.
El ne érje a Sátán!
Fekete ernyőivel köröz-forog-kering
fény-testem
a fekete mágia ellenében.
Fény-köreim, varázs-köreim
a fekete mágia ellenében.
Megszentelek, felszentelek minden anyagot,
a négy elemet
a fekete mágia ellenében
forgó keringésem,
fény-testem,
el nem érheti,
el nem ragadhatja a Halál, a Sátán.

Három szentkép

A próféta

Tányérom, mint tenger alján felgyülemlett
sós vizet mind kiittam. Égeti a szám.
Lángol a szám.
A föld sója.
A világ világossága arany-,
napszínű sárgacsöves kukoricával
táplálkozik –
Ezerkarú, ezerarcú, lángpallosú,
lángoló szám az Isten -

A vacsora

Legyen ez a jelen,
legyen ez a ma,
a múlt holnapja,
égi-földi lakoma.

És ne legyen ez a jelen
és ez a ma,
az utolsó vacsora.

Tanítványaim, gyertek hozzám,
varázsköpenyem alá, gyertek,
ti mind.
Isten anyja, az üdvözült kék
hív titeket mind –

Ne legyen ez a jelen és ez a ma,
az utolsó vacsora –

A küldetés

Jéghegyek tömbjei közül jöttem el közétek,
megolvadtak szent szellememen.
Jéghegyek tömbjei közül,
a halál szállt, jött velem,
feltámadt szent lelkemen.
Jéghegyek tömbjei közül jöttem el közétek...

...és köztünk a szent szerelem lakik –

Szabadság-szobor

Női fallosz ürül egekbe a babér
üreges szemei az örökkévalóság,
szerinted.
Női fallosz az egekben, a város felett
megtermékenyít mindeneket,
kilométerekről is látni,
szerinted.
A női szabadság-szobor, a női fallosz
uralma
tör az egekbe a város felett
a szabadság
is szobor,
szerintem.
Üreges, merev szemei
az örökkévalóság,
szerinted.
Aranyló-meleg, narancssárga fények
özönlik el a város éjszakáját
elárasztják napunkkal, szerelemmel.
A napsütött szabadság is szobor,
szerintem.
Merev, üreges szemei néznek, örök szabadsága
a város felett.
A női merevedés ürül
budapest szimbóluma, a női fallosz
a babérkoszorús égben
a város felett.
Dicsfényes uralma
megtermékenyít mindeneket
a szabadság
megfeszített íj dicsfényes alakja a babér
üreges, merev szemei,
én lennék, rothadó, telt-idomú teste,
magyaros, széles arca,
szerinted.

Gellért

Sziklás közömbösen, szöges hordóban
görgetik-gurítják fény-tested
a szent-hegyről a város felett.
Örök vízesése hull alá a
magasban álmod a kő-kereszt
őrzi emese turul-méhét,
szép árpád-házi szentjeinket.

A halál angyala

Anyám, a halál angyala jött el hozzám a város felett.
Az ősz hajú nő is megjelent, hatalmas erejével nézett.
Ülő helyzetemből felállni akartam, nem ment.
Anyám és keresztanyám gyermekeimhez, az ágyamhoz mentek.
Meghaltak. Halottak a gyermekek. Én, az istennel, az ősz hajú
nővel szemezttem a szobámban a szőnyegen ülve.
Szeme erejének hatalmában felállnom nem ment.

Anyám, a halál angyala, a sötétség udvara fekete seregével
a szobámba akar hatolni. Meg akar ölni. Meg akar gyilkolni.
Anyám, a halál angyala, fekete lepleivel.

Felnövök. Az ősz hajú nő, az isten szeméhez.
Legyőzöm anyám is, a halál angyalát.
És néz rám a göndör, ősz hajú, magas termetű nő egyvégtében.
Rettenthetetlen, szilárdan áll az ajtó fényében.
Felállok lassan. Állok. Eltűnik anyám, a halál angyala.
Kezet fogok az ősz hajú nővel. Lassacskán elindulok.
Bármikor elbukhatom, bármikor elgáncsolhat anyám, a halál angyala.

nemiségem

Szám, a Kárpát-medence.
Nemiségem, a tű foka.

üreges szemeim

Merev, üreges szemeimben
kong az űr a ritmikus csöndben
hullámok mindenségén
örökkévaló dallamom.

Nincs üveges szemem.
Tükröződése az örökkévaló
szemei, üveggolyók játéka.
Üreges, merev szemeimben
a város holt föld-szemei,
élő föld örök szellemei,
a tejfehér köd.

Beckett-Prózavers I.

Romhányi Török Gábornak

Valahol messze, nem tudom hol, szövik az életet, szövik az életet.

Nincs élet. Halál van. Semmi van.
Nincs semmi. Nincs, nincs. Nincs olyan, hogy nincs.
Élet, nem, nincs. Szürke. Sötét. Sír, sár, kietlen.
Szavak nélkül, szavakban pulzál a lét.
Minden a semmiből jön.
Semmiből jön.
Szürke, ismeretlen háttér.
Semmi vagyok. Ha. Lehetek. Semmi.
Nem lehetek. Semmi. Nem tudok. Lenni. Semmi.
Az ismeretlen, szürke háttér.
Semmiből teremtek. Nincs semmi.
Nincs, nincs. Nincs. Lesz.
Vagyok. Fényből. Fény. Semmi. Pulzál.
A leggyorsabb. Te. Én. A fekete anyag. Hullámainkon.
Beckett. Utadon pulzál a lét: betűk, számok, testek, terek,
ősz haj, fehér, nyomorult, utak, koldus, színek, szürke, zajok,
nyomorék, csendek, személyiségek, színesen, a saját dallam.
Kéken. Fehéren. Üdvözlét, az üdvözült. Visszavonom.
Nincsenek színek.
Nincsenek személyiségek. Nincsenek színes személyiségek.
Személyiségek, nincsenek. Színek, nincsenek. Fény. Fehér.
Fény. A sötétben. Fény. Fehér. A leggyorsabb. Sötét.
Fehér kísértetek. Ismeretlen, szürke háttér előterében.
Lengő-lebbenő fény-kísértetek.
Semmi, nem semmi.
Berobban a semmibe a lét. Érzékelem. Kietlen. Szelleme.
Hangok. A világ. Megeszem. Felfalom.
A halált. Mindennapos, legyőzött ismerős.
Élek. Vagyok. Érezlek. A gondolat foszlányain.
Tudatmélységeim megtaláltam.
Tudatmélységeim megtaláltam.
A Vagyok képei lennének.
A tudattalan mélységei a téboly határán.
A tudattalan mélységei a téboly határán.

Megvilágosodnak. Bevilágítottak. A fény-test vagyok.
Megvilágosodtam. Bevilágítottak. A fény-test.
Nincs sötét sejttem.
A lábujjam hegyétől a fejem búbjáig.
Megvilágosodtam. A női buddha.
Unatkozom. Unom. A halált unom a legjobban.
Ismerős. Átvilágítanak.
Készséges vagyok. Kész-ségesen vagyok.
Létezem.
Csak. Úgy. Létezem. Mi okból? Csak.
Kell. Utálom. Létezem. Az odaadás.
Létezem. Csak. Úgy. Vagyok. Éppen.
Olykor átjár a fény. A fénye. Ismerős.
Csak úgy jön, és átjár.
Jön. És átjár a fénye.
Nem én vagyok.
Vagyok. Mégsem én.
Ki az? Ki az az ő? A titok nyitja.
Nem tudom. Nem tehetség.
Nem vagyok tehetséges.
Jön. Nem ismerem, de tudok róla. Van.
Létezik. Kicsoda? Ki ő?
Nem tudom.
Létezik.
Beckett.
Érted. A semmi. Pulzál.
A semmi. Pulzálhat? Beckett?
Pulzálhat? A semmi? Nincs. Nincs, nincs.
Hol van a fény, mely engem átjár, és téged nem jár át?
Hol van a fény, mely engem átjár, és téged nem jár át?
Hullámaink. A sötét anyag. Magány.
Szerelem. Magány. Szerelem. Vagyok. Rokon lélek.
Vagyok. Ismerős. Vagyok. A szerelem. Vagyok.
A súlytalanság. Vagyok.
A képek rengetege.
Vagyok. A könnyűség. Vagyok.

Valahol messze nem tudom hol, szövik az életet, szövik az életet.

Beckett-Prózavers II.

Romhányi Török Gábornak

Csönd. Halál. Sír. Szürke. Sár.
Sötét. Csönd. Fekete. Semmi.
Nincs. Semmi. Sötét. Éj.
Magány. Sár. Ablak. Fény. Fehér.
Beckett. Beckett. Beckett.
Fény átjárja a semmit.

Gondolat bejárja a semmit.
Érzés betölti a semmit.
Fájdalom. Szenvedés. Sűrűjét.
Tartja a semmi.
Vágy legyőzi a semmit.
Akarat felőrli a semmit.
Falja a semmit. Az izzó láva.
A feszültség. Berobban.
Kitör. Sercegve bugyborékol. Árad.
Törtet. Csörtet. Felzabál. A semmit.
Izzik a semmi. Nem semmi.
Nincs semmi. Felfalja létem.
Felfalja a lét. Hullámok. Vagyok.
Hullámok dallamán. Élek. Hullámok dallamán.
Táncolok. Hullámozik a semmi. Nincs semmi.
Rádió-, Röntgen-, Ultraibolya-, Kozmikus-
Sugárzás. Hullámok. Maghasadás.
Hullámok kacaján, vagyok.
Fény-test. A női buddha.
A fény-test. Rádíoaktív.
Beckett. Beckett. Beckett.

Beckett-Prózavers III

Romhányi Török Gábornak

Csönd. Hiány. Űr. Szerelem.
Csönd. Hiány. Beckett. Beckett.
Gyere velem. Gyere. Csönd.
Hiány. Űr. Magány. Szerelem.
Vagyok. Neked. Vagyok. Neked.
Gyere velem. Vagyok. Neked. Gyere.
Űr. Sötét. Csönd. Hiány. Sír. Sár.
Vagyok. Neked. Magányos. Magány.
Mocsok. Kosz. Kietlen. Levegőtlen.
Haza. Szerelem. Vagyok neked.
Gyere velem. Vagyok neked.
Dallamod. És nincs hiány.
Dallamod. És nincs hiány.
Dallamod. És nincs csönd.
Dallamod. És nincs csönd.
Nincs hiány. Dallamod. Hullámod.
És nincs űr. És nincs csönd. Nincs sötét.
Vagyok. Hullámom. Vagyok.
Tudatmélység. A tudatalatti-mélység.
Nincs hiány. Nincs csönd. Nincs űr.
Vagyok. Vagyok. Vagyok.
Dallamod. Gyere velem.
A csönd is dalol. Dallama.

Hullámom. Dalol. Hullámain. Beckett.
Nincs semmi. Vagyok. Dallamom.
Vagyok. Dallama. Vagyok. Nincs hiány.
Nincs űr. Nincs csönd. Nincs, nincs.
Nincs olyan, hogy nincs. Semmi. Vagyok.
Űr. Csönd. Hiány. Magány. Ablak.
Sötét. Sötét. Sötét.
Szerelmem, Beckett. Hangok. Ablak.
Sötét, sötét, sötét.
Hullámok kacaján pulzál a lét, a fény.

Flaubert I.

Áramod átjár, mint vizet a fény.
A föld didergő hullámai
mossák partjaim.
Tekervényeid eloszlatoz
bolygónk kígyói
elektromosságába,
a fekete oroszlán
áramos, műfényű,
vezetékekkel átjárt-
átszőtt, befont, megvilágított,
hálózatos agyába.
A mű.

Az égi fény pulzál
benned az aranyfogadó
termeiben,
a fák borzongató didergésében,
Szent Antal kereszt-
vetésében és imáiban.

Eloszlik elektromosságod
a föld kígyói tekervényeiben:
csalás, ármány, árulás,
megvesztegetés,
köpönyegforgatás,
hatalomvágy-sarkallta
paráznaság,
tisztátlan csömör
kiábrándultsága,
az üresség leplei,
a hiábavalóság
ünnepei: regényeid
talaján észreveszem
nem is éltem,
nem ismerem

földünk áhítatos
kígyói mozgékonyágát.

A föld rögeiben
a hangyák
szorgoskodását.

Flaubert II.

Az örökkévaló oszthatatlansága:
a határtalan, a végtelen, testetlen
valóság, az igazság fénye ereidben –
Az ősfarmák képei légies tudatod
vizében az eszmék boldogsága,
az üdvözült imák, a keresztvetés
üres, átkozott paradicsomában.
Az ősfarmák: a képek, a képzetek
a tudat mozgatói az
eszmék világában.
Magad vagy, magam vagyok
az üdvözült, megszentelt anyag.
Az ősfarmákban kapcsolódik
a gondolat és az anyag,
amely maga a létezés, a Lét.
A kör, a kereszt, a fa, a háromszög,
a szent-hármasság, a fény-szem, a fény-test,
a szövet hálózatos sejt-tömege,
a csillagpontos-rendszer,
az idegsejtek hálózata-
a csillagrendszerek,
a spirál, a csigaház vonala,
a korall, a karfiol
maga az Élet,
a Semmi nélküli Lét maga,
az örökkévaló, a végtelen
oszthatatlan mindenség
lehelete,
az örökkévaló pulzálása,
a teremtmény.

Az isten nélküli anyag pusztul
a Sátán maga:
a meg nem szentelt anyag maga
pusztul, mint a
glória nélküli csillag.

Anyagom: a természet, az Isten

A természet verőerén tartom kezem
a művészet bájain tekereg
a kígyó labirintusán.

A szenvedély hálójában didergek,
körülfonja, megkötözi tagjaim
belső szerveit a szorongás.

Természetem verőerén a villámok
égnek, földelem a pokol tüzén őket,
csapkodnak a vágy, a szenvedély
delén testem kazamatáiba.

A sötét természet labirintusos örvényein
megszülöm a halott, a fekete szót:
alakulásom feszített-feszült mélységein.

A természet fényességén kevesebb a szó,
több a csend a szavak és dolgok hézagain
az örökkévaló nyugalma, ismerete.

A fény jólfészült egyszerűsége,
a szavak és dolgok hézagain
áttetszik, átjár a tejfehér köd.

Varázsom: lohengrin fehér-hattyús
csónakján a fájdalmas fátyol,
az időzített gyász, az elválás kínja:
a szent grál szolgálatában.

A pulzáló, örvénylő, fodrozódó
tejfehér köd habjain szürkésege
feszültségén kihatott, lehatárolt
magam téridő-pereme ismerete:

az áttetsző üresség léte, az ismeretlen
háttér teremtdő-teremtett létezése:
fújja világait, galaxisait
a határtalan boldogság fénye.

Magam vagyok az üresség pereme.
A határtalan, az örökkévaló
oszthatatlan birodalmában.
Ismerem áttetsző-fényes, isteni-éteri magam.

Metafizika

Szellemünk számai, törvények hálózatos, függő sorozatai,
képzelt mennyiségek, minőségek képletei fizikai valósága
az anyag matematikai sajátossága.

Matematikai rendszerek szelleme nyomatékai,
kép-zetek mesterséges világai, a természetben
otthagyjá nyomait.

Anyag és szellem egyesülése: az öntudatlan szellem-anyag
kitárulkozása, a mesterséges intelligencia, a matematika szelleme
nyomtatott az anyagban.

A szerelmes egyesülésben többet ér az anyag, többet a szellem
a minőség jelene diadalában, a nyelvekben.

Metafizika: a tiszta szellem tiszta anyaga szerkezete, minősége,
matematikai rendszerei lenyomata az anyag történetében,
a felismert, gyártott, csinált anyag szerkezetében.

Az elkészített fantázia-anyag, elektromos jelek rengetege, a mag-fizika
határtalan variabilitása.

A tudat, a szellem, az érzékek anyaga, hálózatos mennyiségek minőségi
rendszere: ismeretlenek, állandók a függő törvényszerűségeken,
az öntudatlan szellem-anyag szerkezete kinyilatkoztatása.

Metafizika: az öntudatlan, a tudatára nem ébredt szellem-anyag
szerkezete kibontakoztatása, az anyag egyesülése az isteni fénnel,
az örökkévaló függő-hálózatos törvényeivel.

Az anyag tiszta tükröződése, átvilágítottsága istenben.

A metafizika: a fizikához kötött, tőle elválaszthatatlan egyesülés,
amint isten szemléli magát teremtményeiben, és így terem világokat
az üdvözült anyagban, az üdvözült anyagot.

A feszült intenzitás elektromossága a megszilárduló formákban,
az anyag örök változása a formák állandó átalakulásában,
az energia állandósága: a határtalan boldogság szerelmeta, alkotó
ereje: mindenek üressége, a nem-létező semmi tartóedénye szikráiban
az isteni szellem létezése a létben.

Határtalan boldog, öntudatos szellem, szerelmeta, üdvözült tökéletesség,
határtalan, végtelen, örök energia, maga a paradicsom, maga a nirvána,
a tökéletesség mindent betöltő, határtalan, végtelen energiája,
az örökkévalóság,
az örök energia.

légies háló

Isten kegyelmében tudatmélységeim, tudatom képei, képzetek
forognak, örvénylenek, mint levelek a szélben.

Változatos formák alakulnak a teremtő lendületében
a teremtés ága-boga, gyökérzetes idegrendszerén túl
az örökkévalóságban

alakok, alakzatok, formák, szellemek hálózata
szeles, légies hálóján Isten lehelete

tudatom és formám száll, elszáll.
A halak nékem túl szilárdak –

tej-fehér ködök

Fehér márvány-torzó didereg a szélben
az ős-kacaj, az örök hullámok ritmikus,
harmonikusan boldog dallamán.

Fenségesen, mozgása bársonyos fodrain
dalol az élet, elvegyül a sötétséggel
a bús-bánatos, élet-idegen láz.

Rejtegetnek ismeretlen, tej-fehér ködök jövője
unalmas uralma kacér betölti szándékaim,
terveim kietlen sivatagát.

Faust

Boszorkányok terein kígyót-békát
forralunk üstjeinkben a tűzön
uraljuk a természetet.
Margaréták virágait leszakítjuk,
irul-pirul a nap elcsábított heve
szemérmes vázánk rőt vizében.
Óvatosan, éberem a fekete
kutya-keringők lázas,
bordó-bársony kerengőjén –
A hűvös, tiszta víz árjában ide-
oda szaladgál a forró-fe fekete kutya
menedékért,
a meglepett rettegésben az izzás
áramos sínekre esik.
Kavarjuk-keverjük az üstben
időtlen szellemek játékait.

Semmi

Zsibongó-morajló csend ágya a Semmi léte tarja a Létet
a mindenség üressége határtalan tartóedénye.

determinált

Bolygók rezgő turbulenciája hullámain
tej-fehér ködöknek

nyughatatlan jövőm és álmom.
Napkitörések energiája.
Csillagok fénye pulzál ereim erdein.

Nietzsche

Kivetett hálódon izzik, rezeg, hullámszik a tömeg.
Esztétikai világok pulzálnak hatalmunk bölcsőiben
elringatnak magunk telített-teljes úrjén
hullámok tökéletessége mindensége ürességén
a létlenül is leglevőbb isten jobbján, kezein
alakulnak élő föld örök világai.

Sztoikus komédiások

Viharok bálján rezegteti ruháját a sztoikus tánc.
Rakosgatjuk kavicsok csillagai rendíthetetlen
mozgékonyágát, az intelligencia, a logika rendszerei
kilátástalan, beláthatatlan zsákutcáin.
Az enciklopédikus leltár szenvedélyes öröme világi
derűs, légiesen könnyed komédiáját szemléljük
a játék zsibongó-ködös szabályait.
A nyelvek-paradigmák-kategóriák ágas-bogas hálós
hálózatai elnevezéseit, bábeli, teremtetett farendszerek,
az ész megnevezései rendezett rengetegét.

jósok

A koponyák hegyén zörögnek
diribdarabban a jósok
tört álmai zizegnek a porban
édes ajkukon a didergés.

foszlott

Darabokban foszlik rólam ruhám
az áldás, nyelvi tárlat oltárán.

homokszemek

A halál körei számlálhatatlanok.
A nagy sivatag homokszemcséi
jövőtlen peregnék-porlanak
unott, álmatlan feladataim
redőin.

unalom

Élelmesen unom az életet,
a bosszú gondolata is nekem
fáj a gyűlölet haragos tüzei
alusznak lusta ásításomon.

mű

Harmadnapon is eszem még
étlen-szomjan megfulladnék.
Csitul a vágy szenvedélye,
tisztelem isten mívésségét.

aranygyűrű 1-5

1.

Aranygyűrű körei hullámozása
testem idő-terén ballagok
gazdátlan üresség kies hatalma
átmos az éteri víz bölcs dallama
az örökön szabad, ősemberi lét
gazdagsága.

2.

Aranygyűrű-testem dobálják a
hullámok hátán elcsitul
a láz aranya ragyog.

Hamum elegyengeti gyűrűin
a szél eltömíti pórusait
főnix-testem örök halálával.

Isten ujjain játszadoznak véle
az angyalok az ég kékjén, felhői
fodrain dobálják, egymás ölében
meghempergetik a pusztulást.

Az üres-üreges arany-ívű láz,
az aranyvirágok kelyhei,
napsugarak sugárkévéje áradatán
dobálóznak az aranygyűrű álmai.

3.

Rettenthetetlen, rendíthetetlen
hánykolódik a duna habjain

az arany-kincs körgyűrűi
sziklás partokra vetődik.
Kiköpi-kihányja a folyó
megtermékenyült, aransárga
napkéve-áramlata terhét,
megtelepszik-elül a lét.
Sziklás rengeteg üregében,
évszakok hiánya örökében
a tiszta üresség feszült-
feszített arany komolysága
gyűrűi a teremő fenség,
a fényes-éter hullámokon
az arany-koponya, arany-redői
gyűrűin.

4.

Vízmélységek bölcs asszonyai
játszadoznak, dobálóznak égi,
átok nélküli aranygyűrű
árnyéktalan üresség fényén
vibrál sellők gyors uszonyain,
szirének csábító dallamán
az isteni, szabad hatalom.
Vízmélységek álm nélküli,
átvilágított bölcsessége.
Vízmélységek játszadoznak bölcs
asszonyai az aranygyűrű
éteri-ös leheletével,
arany és gyűrű mértékével.

5.

Aranygyűrű – mátkaság ördögei
fény-lepleim légies redőin
emlékképeim sötét erdején
agytekervényeik hálózata.

Erzsébet

Liszt Ferencnek

Erzsébet tűzpiros rózs-leplein
a tébolyult csodák, a kifecamított
érzelem, a halál tudat-képei
felvétetnek, felemelkednek az örök hazába.

A kivetett árvaság szegényeiben,
az elhullt, elveszített, elárvult
szerelem tűzpiros hamu-leplein
trillázik-hömpölyög-árad
magas-mély hangok haláltánca.

A sivárság sivatagán.
Tündöklő gyöngyök áramlása.

mazeppa

Vágtázó téboly a puszták délibábos-
szivárványos, vérbő, csalhatatlan lendületén –

dante 1-3

1.

Mocsári világban, a poklok vakságán
vért-fényt pulzál az ősi szív.
Bűnök korlátoltsága bilincseiben
a szabad, égi hatalom erényei
vágya-vágyakozása a szépség álma.
Egek arany lépcsőin a napon is túl
a fény-tenger fény-szeme könnyei.
Legyőzött pokol bugyrai emlékei
isteni villámok bevilágította
vak-holt képek lidérc rengetege.
Örvények-viharok ádáz bálja múltán
a máglyán fény-főnix-testem alázata
kikandikál egek erkélye peremén.
Fény-rózsáim szirmai lebegve úsznak
üresség istene határtalan tájain.

2.

Kígyók fojtogatása, a gyűlölve szeretett,
pusztító szenvedélyek villámai hamuvá
égetett sorsok a szélben.
A szerelem halottai, a holt költők háza
tűzben dalol az isteni fény, a vágyakozás.
A szerelem napja megmozgatja az éjszaka
csillagait, az égi szellemek birodalmát.
Könnyűség dalol áramlatán a fényességnek.

3.

Az óceán szigete sziklái
márvány-képeim vágyakozása
várakozik isteni körökre.
Föld szellemei, kígyó-
fojtogatott, virágos völgyein
az egyszemű szörny sárkányai,
levágott fejeik elragadják
szegény-szabad, szűz-asszonyok
pokol-teste imáit.

Spermamagok a szélben
szikla-peremén a
megtermékenyülés,
az alkotás feszült-feszített kínjai
a nemzés születésének –
Az elátkozott folyón
a hajótörött megsemmisülése
didereg a sötétségben a
száműzött költő fény-keresztje
a szelídített, kedélyes magány
teremtő üdvözülése.
Az égi szabadság fogadalma,
a hit és a remény angyali kara
dallamain. Aranylépcsőkön a
diadalmenet, az istenlátás
rózsa-szirmai szállnak-lebegnek
a nyugalmas béke dicsőséges,
áldott áramlatok szellőin.

vér-villám-vihar-vak varázs-vulkán

Pokol gyűrűiben a vulkánok tüze
éget a föld belseje. Az égi villám
hasogat, tördeli fönix-testem szárnyát
hamuján elszáll öröklét örökében
csörgedez föld törésein ősi vérem
viharok tébolyult zaja hullámain
a tűzmadár virágos-ékes dallama
kitörő, pusztítással eljegyzett nyárban.
A szerelemben vonagló fénysávokon.
A fekete körökbe ragadó szárnyak.
Vak varázs villámai tüzén elégek.
Fénycsónákban.

lélek

Abszolút lélek tengere vedli bőrét
a tudás és a halhatatlanság partjain
állok, bámulom a vizek játékait,
feszült-feszített lég pazar formáit,
kígyóbőreim kiszáradtak a napon.
Falom szörnyű sasok isteni légterét.

rokonaim

Koponyák hegyén kering kerengőn
őszi vérem mossa partjaim igazát.

Forog, mint föld-fejem tekervényeivel
égi fény birodalmában gomolyog.
Úr-üreges agyam vizei hulláma
elektromágneses, rezgő erőterem.
Fogom, tartom arcom a nyolcadik égben
szikrák özöne előtt fényrózsa-bokrát.
Koponyák hegyén görgetem áramlatom
átmossa üdvözült maszkjaik tárházát.
Szelíd kopogtatásom, és szállok át a kulcslyukon.
Liszt Ferenc fogad dicsőséges bronz-érmén.

barlangom

Barlangom: nyelveink, izzó, parázs-tapasztalat.
Üdvözült arcon élő láz, zene, festék, szobor,
mint pók szövi tündöklő hálóját a fény-törvény.

Teleírt arcom betűi pulzálnak örökké.
Lebbenő, könnyű árnyak energiája dobog,
zizegnek ereimben levelek susogása,
hallom az ős-kút, az ős-erő, az ős-források
feszült-feszített árama komoly kacagását,
a habzó-tajtékos, szenvedélyes szerelemnek
bugyborékos, pezsgő tejfehér édesded álmát,
az égi izzás szomja, békés vágy nyugodalmát.

Barlangom: szövegeim teleírt hálózata,
sziklaszilárd, komoly-komor, tiszta fej arany dallama,
fényrózsák-szigete bokrain hullámok robaja.

világok

Világaitokat bejárom röpte magamban.
Az égi fény-formák színes személyiségei.

turul

Szent kerecsensólyom, magyarok ős-nemzet állata:
a turul beszorul sziklás szirtek üregében
ráborul a sötétszörű-szárnyak kövülete.
Ragadozó, mindent megemésztő-alávető
hatalmaskodó természete rabigába hajtja
a szabadság-kedvelő madár sikongató hívását.

magyar rapszódíák

Lendületében forgatja-görgeti ős-vágyam
népi motívumait szent hév fantáziája.
Határtalan boldogság elragad, repít, visz magával
tündérei, isten lánya megülöm sárkányait
tüzek dallamait okádják sokfejű nászuk
égő nyelvein a turul napsütötte szabadsága,
fehérlő-fia gyorsfényű elragadtatása
gördül, árad tova vágózó áramlatán
pokol gödreiből ingoványos ég honába,
puszták napégetett tüzén lenge délibábja,
áttetsző lég-fátyol lebbenő-rezgő szárnyain
tarlók felégetett fekete földje hamuján
a fanyüvő, a vasgyúró, a hegyhengergető.

magyarságom

Só barlang só szobra égeti szánk a fehér íz.
Árpád-házi Kinga fény-teste el nem ereszti,
tartja templomát égi, ős-nyelvek üdvösségét.
Fény-kereszt Krisztusa száll alá királynő üdve
birodalmán az intelmek kötáblái,
a szent-jobb és a Szent István-i korona,
a jogar és az országalma aranya,
a pusztíthatatlan hatalom szabad kegyelme,
nagyboldogasszony szerelmes halálán a kék,
nap-fej áll hold-sarlón tizenkét csillagból koronája,
az ősi, pogány, zöld hármashalmokon az élet
piros-fehér hátterén az Árpád-ösvények szférái
a kettős-kereszt örvénylő magyar útjain a
beavatott tudás a halhatatlanságon túl
kővé vált, fekete-tollas szárnyak mögött a fény-
királynő hármass birodalma, a turul méhe
vizesése hull alá örököseim örökébe
kész-en-lét kész-séges, alázatos szolgálata
Emese álma az ázsiai utak pazar hitén
angyalok hálózati, titkos, kör-gömbök működése,
tisztá anyag feloldja, lemossa saruitok porát,
megcsókolja sötétte szilárdult lábfejeket
kihasított darabja csak hűlt helyét leli, találja
légüres térben fekete talapzatát csókjaimnak,
lábnyomaitok rettentő-sikoltó bűneit,
a hiányos, nélkülöző utak lépéseit,
mágusok Magor-törzsei papjai Árpád-sávokon
koronás fők babér-koszorús álmai
az isteni, szabad hatalom kegyelme édessége
Belső-Ázsia határtalan puszták piramisai

fénye körbe-körbe energikus vágták szívverésén
ostorcsapások poros szele, hortobágy délibábja,
arany-koronás angyalok abszolút tudása,
a címer és a zászló szimbolikus-színes erdein
lovasság vágták szenvedélyes-szabad áramlásán,
puszták csillagain, koronája légüres terein
gémekutak, betonzárványok urnái, poros, rőt csöndje,
részeg lakótelepek, sivár prolik veszett zugai,
mocskos-piszkos terek törzsben kivágott gondolatai,
hosszú alkonyok lidérces álmai, gyilkos arcai,
korrupt kiábrándultság, holt, hamvába hullt gyilkosai,
fenyegető, rezzenéstelen merevség mesterei
ölnek az iszony-papok, az aranyborjú bálványai
rettegett, zsarnok-hatalmasságai, Árpád-sávokon.

Hildegard of Bingen

Cellád mélyén isten komoly, sziklaszilárd irgalmában
medvék és szarvasok piros-tűzű ördögi poklai,
megsemmisült föld mélye vulkánjai lángjain
az üdvözült csillag glóriája pusztasága
égi fény rettenthetetlen szeme napsütött homokján
fény-Ádám erdein fái, szarvas-agancsa álmain
a megváltott, édes élet szárnyas áram dallamai.

mondataim

Mondataim ravasz-ügyes tekervényei,
az értelem logikai rendszerei
nem jellemzőek rám.
Mint az áramlat áradása hull
alá szomorúfüz-fejem fény-
csengettyű lombján
az unalom ébersége
birodalmai,
az elátkozott nyelv
rezgő rezzenései.

Nietzsche – A nőkről

Testünkből kitépett hálók,
vérvirágos sebeink sebei,
az akaraterő tüzein az élet
álmai és a föld-fala erődítményei.

Az ideg- és érhálózat vérei
emlékezete, a szerelmek elfolyt,
forró láng-nedvei, a vér-virágos
völgy élő-életteli, szabad fény-álmai.

A szerelem túlzott elvárásai.
A lapos, alattomos, tehetetlen,
gyűlölt ellenszenvek szerelmeié.
A pusztító hatalomé, a vágyaké.

A súlytalan, bizonytalan, öntudatlan részvét,
az eszméletlen együttérzés áldozat-szakadékai,
szabad szellemek kifinomult vágyai,
szépség-nyilai villámcsapott vágyakozása

fekete foltjai. Örvénylés-szívóerő tüzén
felfal az engedetlenség, a zsarnoki epe
parancsuralma fojtó-fojtogató falai
kesernyész-jéghideg utasítások légkörén.

Lyukas testünk vérző sebein
dalol az élet és elfolyik.
Újra és újra széttépjük
a hálót, magunk léghálós ereit.

Az ördög szerelmei hálóját.
Leng-lengedez a szélben a szépség
Ránk borul, ölnék a fény-energia nyilai,
az egyensúly nélküli libikóka halálai.

A libikubik, a libikubikos-

Túlpörgetett, keringő-forgás szabadulásai.
Az ördögök kígyó-labirintusos
katakombáiban az éhszomjas,
holt-halott szörnyek szétszaggatják az álmot,

a szépség szerelmesét, a szerelem szépségét,
a határtalan-parttalan szenvedély szellemét,
halál-sikolyuk felfal
jéghideg didergésük,

rettegő félelmük sivársága.
Kiűzöttek sivatagán a homoksárga
szolga-lelkűek zsarnoki parancsuralma,
a gyűlölt szolgaság szolgálatai.

Szabad szellemek incselkedései
a sárkánytanyán csillámló játékok,

színes szépségek légies szabályai,
üveggömbök könnyed-rőt kacaján.

A játékszer és a gyöngyöző ostorcsapások körei kelleme –

Üdvös szerelem

A szerelem libikókája le s föl
az egek rőt birodalmán. Az
egyensúly harmóniáján játéka
a vidám, gyöngykacajos, boldog-
könnyed áradás akadálytalan.
A libikóka le-föl jár tengelyén
illatos földnek dalai szállnak, az
üdvözült szerelemé –
A kövek áramlatán, szárnyalásán
lepergő nyilak tüzei sugárzása
elvész a semmi ágán-ágyán –
a korbács és a vesszőcsapások
pulzáló sebei megbocsáthatatlanok
a nap tudásán érezve érzéketlenek,
elfeledettek a folyó lassú hömpölygésén
a játékszer ficáncoló tű-szúrásai. A
pókháló szeles hullámozása bukfencezik
isteni dallamokon, sorsokon.

virágos völgy – sárkánytanya

Virágos völgyek vérvirágos sebein
az elfolyó-elfolyt élet halálmadarai
szabad repülésén a sárkányfog-vetemény
megváltatlan elemei zivataros álmain
a robbanásig feszült-feszített hálós
magány súlyos, fekete kő-szárnyai,
a sárkány karmai, nász-fejei a természet
üdv nélküli pokla, a vulkán lávája.
Szeretetlen
szétrobban, elpusztul a sárkánytanya hálózata.
A pusztulás, a kitörés dicsőséges isteni léte
az örökkévalóság tejfehér ködén.

Isten halálában – őáltala, ővele és őbenne

Kiürül a szerelem belőlünk
meghal az Isten istenülésünkön.
Nem kell megölnünk, eltávozik,

elhagy. Ürességünk delén
kiürül belőlünk.
Átjár-betölt a szellem langy-
meleg – kellemdús szürkésége.
Örökkévaló, szabad szellemek tisztasága
őbenne, a feltétlen hit kegyelme örökében.
Ürességünk sivársága az ő sivatagán,
nyugodt médiumok fény- és vértelen
el-földelése a megváltott föld glóriáján,
a befogadott-kiokádott sperma-tenger
ürülése.
Megszületett gyermekeim.

A mindenség teljessége-üressége
kiürül belőlünk.

Bovaryné

Fejeim parttalan szenvedélye,
szellemittas-szellemssomjas
szomjúhozó a csörgedező pataokban
szerelemittas álmaim delén
a föld sivár sivatagán
megtermékenyülök a sperma-tenger
ürülése delén
ó, mily sok a hal
vágyakozásom delén.

egeim

Szakadékok vérvirágos tüzei
elégünk a léptek kilences
számán a világ szegény fejei.
A tízes birodalmában élünk
a hűvös-örök dal szárnyain.
A hetedik halálon túl vizeink a
nyolcadik ég angyalok karában
légüres terek komoly arcjátéka.

Van Gogh képei

Az óceán egei az arcokon, a szemekben.
A nap tüze szívekben és fejekben a
föld lángjai a szakáll rőt pirosán.
Búzamezők szalmájából az arc
rostjai.

A nap tüzében-égető hevében a
magvető büszke-szilárd járása,
a föld megtermékenyülése
szerzetesi fejében a tengerek
kékes-zöld vizei.

A szakáll búzamezeje rőt szalmája.
A szalmakalap napja rostjai.

Az ég éjszakáján a csillagok fénye
pulzál, a nap ontja tüzét forrósága
a világra, fejében.
Hullámok taraján e föld, az ég, a nap,
a csillagok tova-áramló élete áradása.

Az ég hullámain a föld görcsei,
a fáké, vékony idegzetük a semmiség
áramlataiba kapaszkodik.
Zöld tengervíz – a szerelmes nap feje
virágok díszé előtt.

A kivetett-kiszolgáltatott szegénység
parányi apródjai bányákban, földeken.

A tapasztalás óceán-egei,
a nap forró hevülése, a tűz-agy
szikrái a zöld-tenger vizein
keménység komolysága
pulzál-hullámszik
kövekben, épületekben, a föld-fák,
az olajfák szenvedő-fájdalmas görcseiben.

A semmi álmai: széken a gyertyaláng.
Az örökmécs világokra árasztja fényét
az üres széken, a mindenség fejében
a csillagos éjszakák, a tűző napsugarak,
az utak szélte-hossza az áramlatokon,
a szobabelső absztrakt elektromossága
pár-páros cipői a szalmakazlak mentén.

A búzamező rostjai, az áradó,
tű-szűrő nap egyenes sugarai-
sugárzása a tökéletességnek.
Az arcokon tűz a nap,
hullámszó egek-vizek áramlatain a szalmakalap.

Az olajfák-hegye áramos szenvedésein
fájdalmas kínok rostjai,

szerzetesi feje a szent könyvek lapjai,
rothadásos zöld, óceáni vizek
golyólt, holt-halhatatlan sebe.

A barát elválása függ a levágott fülön
a sors, lázár öngyilkos feltámadása.

Hullik szemében

Sír bennem a gyermek, míg az ős-boszorkány
seprűje szürke harisnyában, szűk ruhában,
kényelmetlenül érzi magát, kicsi neki
a parányi örökkévalóság.
Hullámként habzik szerelmesében, ha
hullik szemében, sír benne a gyermek,
sérthetetlenül áll kaktusza a fény-kalappal.
A fejtetőt átjárják a szellemek,
az égimádó, kék virágok fehér közepe,
a pokolba vízesésként hullt
rózsaszín-piros muskátligömb
virágese-áradása a paláston.
Égimádó-sérülékeny, üres virágaim
védtelensége röghöz kötötte kardoskodik.
Közönyös szelídségük, szeretetlen,
légüres térben, mikor hullámként
hullik szemében szerelmese
áll az óriás-kaktusz a fény-kalappal
közönyösen, egykedvűen.

Szerelmem

Szerelmem egy koldus, nyomorék-
nyomoronc, bűzös hajléktalan.
Üres tróntermében kormányozza
magát, az udvar szálait
kötözi, csomózza.
Fekete sarka hiányzik lábfejéből.
Útjai hült helyét leli, találja.
Szerelme szfinx nyugalma az
üres hegytetőn zúg, támad a szél,
a hegyoldalon friss-fegyveres harc.
Védett csúcsokon béke magányát
szerelme hálója fojtogatja,
vihar szülője, udvar nélkül
a mocskos koldus,
udvaronc-nyomoronc
trónterme tiszta szülöttei,

üres hímríngyó-szerelem
tisztá szülöttei a trónnak,
a szerető-papagáj piros fény-
gömbjei a zöld-lombos bokrokon.
A szfinx tünde-fényes szellemtársai,
bagoly-merevségű öl-(el)-ő szemei.

királynők-istenek

Viktória-királynő a brit partokon.
Árpád-házi Kinga-királynő
fehér só szobra a só barlang
szent-lengyel rejtekein.
Fény-teste kezén Magyarország
temploma, a szent szűz
koronás-királynéja-teste.
Testem hegyéből kiürültek
az olymposi istenek
csatazajában friss zivatar
elmossa őket.
Rendíthetetlen a szfinx
nyugalma viharfelhők felett
az isteni, szent hegyen
nagyboldogasszony álmai,
Mona Lisa fénysugaras mosolya.

A második éjszaka

A szfinx töredezett feje a márvány éjszakában.
Száras lepedőnkön szeretők forró nedvei.
Pókháló-finomságú tiszta vágyakozás
fonalmintáin emelkedem tejfehér köd örökébe
az üdvösség energiája hűvösén, alatt, a
valóság diadala rángatja-cibálja
édes szerelem kötelék-piros hullámai
áramlása-áradásán izgatott testközelem.
A hűvös üdvösség, a megigazult láz tapogatózása,
imádott fejtetőm fénysugaras skalpja,
az agy szférái hullnak az örökkévaló
tér-időtlen, kristályos királyságából az ágy felett
egy fény-kép szentségéből. A vágy kötelmein hullok,
függök, vonszolódom, rángatózom, rángat-cibál a
kedvező kötöttség, megremegő-ránduló test-közelem.
A hullás, az agy-szféra bukása, a visszaesés, a visszahullás.
Szerelmem kihívó nap-sugárzása gyilkolva öl-el,
ráncigál, pusztító sugarai a szív-gerincen,
amint könnyörtelen-irgalmatlan megpróbál-

kipróbál örökidejű szépsége imádása-áradása.
A szív-gerinc lélegzet-visszafojtott védekezésben.
Szorongatott-szorongó áramütések szorongattatása
izgalmai, a vágy támadása a csomó-szív markában.
Az egyesült egység, tiszta fejek tér-idején a beszorított,
parányi csöppség fekvő testhelyzetem a sarokban,
örökidejű-örökéltű férfi üdvössége, – az élő klasszikus –
emel-felemel, tart-megtart szerelme
hűséget követelő hűvösén az üdvözült lét
örökkévalósága lehelet-könnyűn ölel-átölel,
eláraszt a diadalittas dicsőség ingoványa, a
határtalan boldogság – szemei lepedőnkön
a szfinx töredezett feje a márvány-éjszakában.

Erőviszonyok-2006

A világ szekerén fény-vezetékes hálózatok.

A cinizmus pusztítása, az unott-unalmas vád:
a szélsőségek hálójában vergődniénk,
a verbális-vizuális hatalom hálóján
ádáz lidércek pénzszagú rezgésein
vergődünk tündérek, angyalok
az elektronikus médiumok hullámain.

Megszólalnak a kövek,
a gumibot-erdők
víz-ágyú a gáz-ködökben
az erőszak ütései alatt a vörös
gumibot-tenger
hányja-veti a bátor igazat.

Örvények tengere világai,
ördögök fény-vezetékes hálózatai,
dacos akarásunk
lyukat üt világok falán át
folyik-elfolyik a pénzfolyó
bálványimádása.

Nyolcadik bőrünkért riad a fenyegetés.

Láncra vert, szolgálalkú intézmények
álnoksága üdül-felüdül
kiskirályok és parancsuralmuk szolganépe
a gumibotok erdején,
a vízágyúk, a gáz ködén,
vizek-vizek, gázok-ködök-vizek
a hatalom retteggő kezei vagyona

hullámzik világok szekerén
a kerekek szolganépe
kiszolgáltat minket
eladják még a szemünket is
kimagozzák.

Lenyűzött nyolcadik bőrünkért a harc.

Rettegő félelmük, vagyonuk hatalma,
kerekek-kezeik gyorsítottan pörgetik
örvények pusztító rabságát,
sorsunk, álmunk, az élet
gördül tovább tiszta-szabad energiánk
a várt-vágyakozó megtisztulásig
áradása,
sötét hatalmuk hullámozó vágyakozása,
pénzerméik akarásán-áradásán
a világ kígyói szorgoskodnak-tüsténkednek,
a virtuális világok szent jobbjai,
elektronikus-elektromos fegyverek
áramlatai árama falatozik falása csöppnyi
falatunk
rágós-kemény-nyakas.

Hosszú alkony

Szürke utak mentén a fekete és a fehér unalom.
Homoksivatag zöld fűcsomói, kopár, sötét fák szalmakazlai.
A fehér-fekete dombok monoton-ritmikus ismétlődése.
Napraforgó-mezők villámló tűz-elegye örömgöngyei.
Magvető-búzatáblák kalászos, aranygöndör hajtincsei,
ős-rétegek álma szárnyain dalol a gyönyörteli szabadság
megbotlik eksztázisa a halál-iszony dermedt jég-arcain.
A visszafojtott düh hullamerev üveg-szemei ingerlékenysége.
A lidércnyomás döcögő-zötykölődő útjain az alagút gyilkosai.
Kopott, üres-sivár koponyák konyhái, kérges-kopár faszékei,
egyszerű faasztalain kenyérmorzsák szolgálják a pillanat-
ülés látomásos forrás-gondolatait faszékeken.
Tárgyak. A föld zamatos kincsei öl-elik termés-karjaikkal.
Ovális medalion-ékkő bíbora kacsint a szépség ezüst lázálma.
Képerdők villámai, a fehér márványszobrok szürke örökén
fenyegető, edzett szikra-arcok erőszakos köszirtjei keménysége.
A lázittas fenyegetés rettegett erőszaka simasága.
A pokol közönyös sivársága tolószékes lárva-nyomorékját
a zuhanásban feltartóztatja a részvét, gurul lefelé a lépcsőn a töredék,
a szexualitás pirosán rongybabája libben a fekete rongy éjszaka
átalvetve a vállon, a lebegő szerelem elterül sivár láng-földeken
az élet kinyúlik dermedt-hullamerev arcokon.

Forog a nyomorék a kerék viaszfigurái öltözeteiben.
Tünde-pókhálók-álmai, arrogáns létük finomsága erein
lebbenő halál-pillanatok életveszélye, leheletkönnyű sorsképei
felőrlik, felfalják, kiszívják a szíverő megsemmisítő lázálmait,
az iszony rémülete remek és bizarr pusztulását.

Túlságosan emberi

Villámok jelzik dühét, fitogtatja erejét,
ne felejtsem: egy villanás, és hamuvá
szitálja csontjaim fáit, egy gondolat,
és megöl.
Az eperfa pirosa alá menekül a téboly,
paradicsomi ígéret szerelme alá.
Két pofára fal, bíborba öltözik teste,
az ártatlan lélek mezítelenségé.
Az élet pirosa testet ölt szorongásában.
Dörög az ég, csapkodnak villámai-teste a szél
nevetésén a félelem gyöngyöző kacaja tüzei.
Menekül kiúttalan az almafa lombjában
tavasszal, nyáron, ősszel és télen az emberi sors.
A sivatagos part betűit betéve tudom,
eloldozom hajóit, kifut az óceánra
az élet édessége, az üdvözült szerelemé.
Üde játéka szemét kimagozzák, a lengő-lebbenés
álma szabad ruháit letépi róla és megtapossa.
Támasztom fám gyökérzetét-lombozatát rőt levemben.
Szabadon függ a hintán, ringatózik az erő
ritmusán a szív, a nélkülözhetetlen szerelem.
Levegőm szárnyán függ a hinta ritmikus határaival
falai a természetnek, az élet öröme.
Kilengek a föld teréből ütemek ismétlődésein
elszürkülök, az öregségben üzenek.
Lengő lebbenés ólomgolyó-inga lövései percmutatók
kilengő lebegésében piros almák zamata bölcsei.
Rőt emberi sorsom fekete magjai a földnek.
Szedem-szedegetem szürke virágaim igazát az öregség
zöld lombozatának.

Sperma-tenger

Vágyakozás sötétjén a féreg nyálkahártyája
feszül-kifeszített a rőt hímvesző erdeje.
Vágy nedvei terem-termelődik
vérér-hálózatok vágtaín pókok
lidércnyomásos erőszaka fénylik.
Teremtődik

a tejes forrás, a sperma-tenger
megtermékenyüléséig
ondóvezetékein
terelgetnek aranyszőrű bárányaimat
hamvas éjszakák bíbor levelek
áttetsző-fehér nyál zizegése a petesejteken.

Házak

Léghálós kerítés roncsain
tündököl az árva magány.
Hamvas unalom ablakain
kaktuszok üres szeme kitekint.
Fagerendás házak láz-rácsain
ki-be ugrál vizek üveggömbje,
zárt éjszaka hamu-harmat fényén
örökkévaló, határtalan
halhatatlanság.

Pillanatkép

Vadregényes erdő harmatsárga tűzkorongja
bearanyozza a narancs-ég álmai rózsaszínét.
Kidőlt fák tengere fenyegető-holt csöndjét,
halványsárga nap alacsonyan szálló szürke felhőit.
Vadbuzogány bogáncsai, piros rózsái pitvara tövisét,
a ragadós éjszaka hamu-lepleit.

Eszmélet álmai

A művet alkotó, műalkotó élet és szerelem: a mű.
A műalkotás szelleme lelkisége képei, alakzatai,
a látomása, az álmé, a tehetség megformált művei.
A lélek képei, az érzékek, a szellem formái, alakzatai,
az érzéki, emberi lét szelleme képei.
Az érzékek és érzések, az ítéletek gondolatai, fogalmai
hálója, a művészetek nyelvei különféle anyaga, formái.

Tenyeremen: testem – lédús, nedvdús zaftos-zamatos, édes, fehérhúsú őszibarack,
kerekded nemiség, rózsaszín-orcájú, piros ajkú, hamvas szépség.

Ferdejáratú, zsúfolt-levegőtlen lift-kazánház
pusztító vágyakozása, füledt-egű birtoklás
lázás én-vesztése a szabadságnak,
az üdvösség nélküli rettegő félelem,
a szeretet nélküli rettegés és rémület.

Lédús-nedvdús-zaftos-zamatos-üdvözült, édes ígéret nedvei,
rózsaszín-orcájú, piros ajkú, fehérhúsú, harmatos őszibarack.

A kocka hat oldala elvétetik a veszett vesződés,
a magot elvetik, gondot visel rá a gondviselés.
A kocka el van vetve: hajszálereken-hajszálgyökereken
függ a sors véletlene,
a véletlenek világai, a világok véletlene halálba torkollik.
A gondviselés zsenialitása isteni hullámokon leng-lebeg
a szépség,
áramszedői, a gondviselés párhuzamosain metszik egymást
az örökkévaló tejfehér napján, sperma-tengerén.

Testem: lédús-nedvdús, gyöngyöző kacagás harmat-cseppjei.

Apám a volánnál: bontogatja a pezsgősüvegeket.
Beton-cellás pokolba zuhanok. Temetőmben a
föld alatt, betontemetőm bezárul. A dunavíz sodrában
zuhanok: apám árnyéka áradását megfizettem.

Lédús-nedvdús-zaftos-zamatos ígéretes szépség,
rózsaszájú piros arc.

A kétszerkettő józanságából kihullik kategóriák árnya.
Elhullajtjuk a 2x2 józanságát, lepereg rólunk a világ
rekeszei, fiókjai, par-cellái, szobái, elvegyül vegyülete,
keveréke. Művészetem elhullajtja, elveszejtí kategóriáit,
összemosódnak terek, nyúlik az idő, a téridő: leveszem ruháim.
A mennyiség és minőség képzetei elhagynak, leválnak,
levedlem bőröm, a kigyóbőröket, ruháim fogalmi ítéleteit.
Az absztrakt hullámok tengerén simogató létezésem: a lét
érez-szeret, a simulékony érzélem ritmikusan gondolkodik a
ritmusérzék. Terek és idők alakzatai, formái, helyek rengetege.
Az érzékenység szeretkezik, mesél az angyali létezés világa.

Fény-teste hullámain dalol az élet, és elfolyik a halál
álmodozása lédús-nedvdús, fehérhúsú őszibarack.

A pesti rakpart meredek lejtőjén
gurul öcsém védtelenül, lefelé nagy magányában,
elnyeli örvények árja, a mocskos dunavíz
sodró lendülete, az erő sivatagos erőszakossága.
A szeretetlen üvöltözések veszekedős cirkuszai.

Testem: zamatos, lédús-nedvdús, fehérhúsú őszibarack
rózsaszín orcája, piros ajkú, gyöngyöző kacagás.

Elrabol, felfal, nem ereszt, megtart a mesélő szerelem
érzékeny simulékonysága, az érzelmek érzékenysége,
simogató ritmusérzék meséi simogatása.
Szeretkező rózsaleplek ráomolnak, ráborulnak
a kard-virág erőteljes élményeire. Emlékezet.
Feldarabolt, kaszabolt, kivételesen felvillanó fiókjai,
a nyúlós, rágós, pillanatnyi idő ragacsos piócái gépezete.

Testem: harmatos rózsabimbó pirosa, zaftos-zamatos,
nedvdús, fehérhúsú őszibarack áttetsző nedvei.

Nagyanyám teste csontjaira hullik kezemben,
fekete-palástos, sátáni erő jég-jeges-holt ördögei
fenyegetik, veszélyeztetik lakásom szobájába
be akar törni a rőt halál.
Nagyanyám teste széthullik-összeomlik hálós ereimben,
az ősz-kontyos, szépséges arc fekete selyem-fátyla,
hamuvá-porrá hullik, aszalódik a tél.

Eszméletem álmai gyönyörködnek az isteni létezésben,
az üdvözült szerelem megalkotja testem formáit.

vibrál

Színek varázsán vibrál ereim hálója,
dallamok csengettyűi játszanak velem,
összemosódik lelkem ecsetvonásokon,
kihúdom magam, vésett, fehérmárvány-szobor.

kincseim

Articsóka, a csóka bozótja,
kincseim pörgetem ujjaim közt,
cellámban alszom napsütött testem
sivatagi homok pereg időm.

örök visszatérés

Tűzvirágok álma dalol a mezőkön
a világ és a történelem árnyai.
A ravatalozók és szobám képei,
kísértő múltak lelkei, szellemei
ellenében és kíséretében a lét:
ők és valami más élet jár át, unott
láz, örök visszatérés és a természet
lelke visszatérő halálai a télnek,

édesded méhzöngés akácosok árnyán
egyedül, magányosan a szomorúfűz.
Vizek és absztrakt fellegek ködös partján,
áldott-fenyegető lelkek szellemei,
halottaim átmossák az agy vizeit,
próbálom kiűzni jelenük jelenét,
a téli áradatot, a téboly hitét,
a kifinomult érzékek ős-misztikus,
örökös, rettentő szellemvilágát,
ezoterikus, önveszélyes erőim
lázálmait, az örökkévaló energiát.

Megtart és fenntart hálóján az üdv szerelme.

mezítelen férj

Ragaszkodsz az élethez,
ragaszkodom magamhoz.
Holt vagyok, halott leszek.
Örök fény-főnix-testem.
Síromon feszített íj-
megfeszülő férfitest,
feszül a lég, hős férfitest,
hős férfi-láz a földgolyón,
hamum: fény-főnix-testem,
hamum: hős fény-cseppjeim,
mezítelen férj feszül,
megfeszített íj-teste,
temető őszi lombján
lába a földet éri,
a földgolyót legyőzte,
megemésztette a halált.

Hamum: a sperma-tenger,
örök, angyali fény-világ.

múzsák

Áldozati vásár fehér szirmai,
harmatos rózsá női teste,
homok-tengerpartok kincskeresői
túrják a földet a homok-gyermekek,
női test szendereg kastélypark álmán
csókolják művészet édes múzsái.

madarak

Halálmadarak zúgnak rőt szobám rejtekein
tündöklő-ragyogó gonoszság varázspálcái,
rabszolgaság vezényli életem zenekarát,
szenvedély halálos nyomorúsága rabsága.

Fehér madárraj ellep felszabadult szellemet,
forog-forog kering körbe-körbe a napleány
borvizei forrásán édesvizű hableány,
el nem égő, felszentelt tűz eksztatikus teste:
halálmadarak zúgnak gyűrűs-sötét poklokon
szabadult szent lelkek fehér pörgése-forgása,
gyöngyöző erdők szellem-testében fény-madarak
édesvizű zsebongása, dobpergés zörgése,
harangok zizegése, áldott basszus és szoprán
semmi ágán örökkévaló rezzenései.

Szerelmem környezete

Fekete leplek alatt parcellázzák a hamu-
erdők árnyékait. Halálmentes, szabadult fény,
jég és tűz nélküli, tejfehér forrás törvényét.
Kopog a föld kivágott fa-koporsó födelén.
Pénz-áramlaton temetkezési vállalkozók
bekapcsolódnak az élet tévedéseibe.
Üzleti halál közönye, az iszonyat összerezzen.
Megijed, félni kezd ólom-doboztól a vándor
börtön-szeme láthatatlan falai omolnak
áttetsző áramlás napsugarain a fénynek.
Villámgyors alakzatai alakulása a születésnek.
Örök-energiájú, csábító élet tündér-
teste angyalai, hírvivő hálózatai rőt egeknek,
áldozatok nélküli, pulzáló, kék szerelem
árnyékok nélküli üdve, feltáruuló titkok,
temetőink túlélő, haláltalan világa
sem rejtély már az éjszaka sem, csábításai
feloldódnak az örök sperma-tengerben. A tét, a
szépség művészi alkotása, gyász-szertartása.
Szépség örök gondolata leporolja enyészeti világát,
lefújja róla a hamu-erdő halálait,
kiporolja temetkezési vállalkozók pihe-puha, ős-
pehely-paplanait, dunyháit, párnáit. Fehér
szenderegésük pehely-puha, harmatos sírjait,
az örök visszatérések tünde-gyöngyös üdvét,
halottak feltámadását, sírok megnyílását,
leporolja meghasadt sírok fény-világait,
gondolatait, könnyed, pehely-könnyű tollak lengedezését.

Tejfehér ködök valóságát megalkotja a gumiszoba
tébolyult tökélye szép-bolond opheliát és Joyce lányát.
Isa por és hamu vagyunk fény-madarak tollazata
elhagyja sírok dübörgő gumiszobáit a létezés álmán
parcellázzák áttetsző leplek alatt a létet.

tengerár

Tengerár bunkósbót-csapásai alatt
görnyedezik a test vérző húsa.
Indiánok földjén ős-természet árja
töredezetten szellőkések vizein.
Lassacskán betolul ősi rétegeken
szelleme a létezésnek.

vérnarancs

Érett, lédús vérnarancs-gerezdekben
tündököl az ékköves grófnő álma
ékszerei ágyán a természetnek.
Kelet és nyugat csillaga, tűzpiros
napban.

szolgálat

Tűz körül dicsőség hős harcosai
felszolgálják szellemek világait.
Nyugtalan intenzitás bizsergésén.

cím nélkül

lakótelep dicsőséges oszlopai a nyomoréknak

táncolok

Ősforrások rejtekein táncolok Klimt
hullámzó dallamára. Fény-testem Teréz
anya karjain rezeg tüzem szent ölén
a tébolyult ősláz tudathasadása
elvezeti, levezeti szellemeim
igazát a fényforrás rejtelseinek.
Tündér-galambok, fény-madár angyalai,

a szent szellem táncol-dalol lelkeinknek.
Hullámszik testem örökkévaló árján.

fényes pogány

Erdők mélyén dobol-pereg a basszus
elringat harangok édes szopránja,
virágos mezőkön, hegyek füves hátán,
fennsíkok lankáin eksztatikus tánc.
Ősforrások vizein, örök fény-testem
dalol öröme, üdvözült létezés.
Világfa szarvas-agancsa csönd erdein
követi idegi elágazásaim.

természet vadvirága

Természet vadvirágán lebeg a sors álmaiban,
akarásán kódolva az öntudatlan jövő.
A kívánságban élő lét vágya beteljesedik.
A szorongás megóv a személyes legrosszabbtól,
így üdvözülhet erőben az individuális létezés.
A halál emlékeimben létezik, él.
Akarat áramlik, a kép-zelet megalkotja világaim
erőit legfelsőbb szférákból.
Cifra vers szolgálja legnagyobb szabadságom
felelőségét az életért, a szabad, magyar életért.
Csöppnyi, magyar fantáziám szemben a halállal,
a sorsszerűség végzetén,
a létlenül is leglevőbb árnyékain.

1956 50. évfordulója emlékére

Könnygáz-felhő csípi-szúrja szemem, miközben emlékezem.
Rendőrsorfallak, rendőrkordonok kiürített útjaink mentén.
Békés tüntetőkben gumilövedék, könnygáz-gránátok szem-
magasságban repülnek, facsarja érzeink a szúrós gáz-felhő.

Ujjongó-mármoros tömeg kar-karöltve, szikrázó napsütésben.
A rádió ostrománál ávósok lőnek, ma a tévénél randalíroznak.
Véres, megtaposott zászlók. Sinkovits szaval.
Színészek emigrálnak, lesznek öngyilkosok.

Gyógyszerekkel hülyített, agyi manipuláló-szerek hatása
alatt vall folyamatosan, szünet nélkül Tóth Ilona,
agyongyötört-megkínzott, magyar, mártír orvosnő.

Asztalomon képek: a szétlőtt, romos Budapest akasztottjai,
rongyosra vert forradalmárok felszakadt teste sebei,
lila foltjai, kilóg a véres hús a szakadozott bőr alól.
Vértócsák az utakon. Fiatal testeken átgázolnak a tankok.

Maléter Pál a forradalmárok oldalán.
Nagy Imre emlékiratait írja kivégzéséig, a börtönben.
Kádárnak, ... nem kell az erdélyi magyarság.
Gumilövedékek hasítják fel testünk.

Akasztások. Kifröccsent-kiloccsant agyvelő a macskaköveken.
Tóth Ilona üres-élettelen, átható tekintete, a közöny mered rám.
Többször megkínózták. Halálos szomorúság. Szeretném hallani hangját.
Fogni kezét a börtöncellák félelmes didergése hidegén.
A rettentő erőszak karmai csörét csonkítanám, védve őt,
csak testemen át adnám magas homlokát a néma öntudatnak.

Haláltánc. Keringőzik a halál körtánca.
Haláltánc a sírokon tünde-lelkek feltámadt, gyöngyöző kacagása.

Kínzások üvöltései visszhangoznak. Zúg-búg-süvít a fülem.
Látom Mindszentyt mezítelen, amint cellájában köröz,
a gumibot-ütések előtt menekül négy négyzetméteren.
Ordítok én, a felajzott férfi-nemiszerv. Az üvegcső belém hatol,
szilánkokra török. Folyik át rajtam a véres vizelet, a véres ondó.
Vernek. Üvöltek. A nő, aki befogad, a nő, akit megerőszakolnak.
Kopaszra nyírt fejemre csöpög a zuhanyrózsa jéghideg vízcseppjei.
Szétlövi agyvelőm a sikoly. Kopog a halál.

Könnygáz-felhőben csorog a könnyem, bár szikla-szilárd vagyok.
Rögtönítelő bíróságon ítélik el a fiatalságot.
A rendőrszobán jól megvernek, lüktet-rázkódik a test.
Tóth Ilona hangja ölel, kifolyik szemem.
Kárpát-medence pulzál testemen Árpád-sávós,
magyar zászlók koronás címere angyalaival.
A nemzetiszínű lobogón a lyuk, az üres hely –
Az ürességben testem-fejem-szívem-lelkem.

Tóth Ilona szökell-szökken karcsú termete a sírokon, és a vér ereimben.
Mindszenty cellájában futja köreit, mezítelen menekül gumibotok előtt négy négyzetméteren..
Faludy György meséli: a szellemi-lelki táplálék segíti az életben maradást, a túlélést.
Hosszú napokon, zuhogó esőben megkeményedik a bőr, visszahúzódik mögé a lélek szelleme.
Eszméletvesztés előtt húsz-harminc métert rohan az ember a hóban, majd összeesik.
Egy-két nap múlva beáll a halál. Naponta két-három ember éhen hal Recsken.

Sortüzek. Tömegsírba lőtt emberek. Meszesgödörbe lőtt tömeg.
Jeltelen sírok elmeszelt-elhantoltjai.

Bűzös a város a vízágyúk színezett gázaitól, könnygáz-gránátok felhőiben csorog a könnyem, bár szikla-szilárd vagyok.
Csípi-égeti-szúrja kés és kard nélküli gáz-szemem a magyar szabadság megéled a kiállított, múzeumi tank a fűrésziporban –
Fagerendás-acéldrótos barikádok.

Szökell-szökken Tóth Ilona az őszi temetők virágos sírjain
mécsesek égnek, édes, örök emlékezet lángjai.

Nedves forróság, rovarinvázió a Duna-deltában.
Kiprovokált büntetés a zuhanyrózsa alatt, hogy meg ne tébolyodjanak.
Patkányok özönlik el a priccset, rágják a szalma-fekhelyt.
A megdagadt lábról nem jön le a csizma.
Állatként vonsozlják a mázsás köveket a pokolban.
Telis-tele a Szovjetunió munkaszolgálatos-táborokkal.
Modernkori rabszolgaság. Hullik az ember, mint a légy.

Tejfehér ködben az orosz tankok, lyukas zászlókban fény-fejem.
Százhatvannégy sebesült, többen életveszélyben.
Bőröm alatt beépített magnószalagon skandál a tömeg.
Ütnék-vernek, rúgják a vesét, a gerincet.

Koncepciók perek, halálos ítéletek, akasztások, kivégzések,
több évtizedes börtönbüntetések. Fekete autók félelme.
ÁVO-ÁVH, titkosszolgálatok hangyaserege.
Apor Vilmos, Márton Áron, Mindszenty fény-keresztjei.

Szökell-szökken Tóth Ilona őszi temetők virágos sírjain
mécsesek égnek, édes, örök emlékezet lángjai.
Színes lombhullatás égő mécsesei. Sosem feledünk.
Apor Vilmos, Márton Áron, Mindszenty fény-keresztjei.

Vértanúk, mártírok, agyonlőtt-kivégzett-megkínzott fiatal véreim.
Ötvenhatos vértanú-fiatalság.
Szitává lőtt, romba dőlt házak könnygáz-felhőkben nyugodt fejeink.
Bűzlik a város az ötvenéves ünnepen elgázosítanak –

... emlékére

Színes lombhullatásban a kopasz fák karja
belévájja karmait, fogsorát a csupasz-tar lombkorona-
testnedveim bőséget kiszívja mind erőm,
a szépséges október, a szépséges magyar ősz.

Kávéház keserű íze eloszlik-szétfoszlik testemben gumibot-
ütlegelések törnek-csörtetnek, a rend őrei kiürítik a helyiséget,
végigverik a sorban kivezényelt embereket: szemük, vesét, gerincet.

Színes lombhullatás halottaink sírjain tarka levéltakaróban
meghempereg a szerelmes pár. Lovas rendőrök. Karhatalmisták.
Vad kutyák némasága levadássza rőt magyar nyomaink városát.

Kávéházban a sör keserű íze, habja eloszlik számban.
Könnygáz-gránáttól megvakul a fiú, arcáról leég a szemöldök, a bőr.
Végigverik a sorba állított-kiszolgáltatott fiatalságot. Vesszőfutás.

Szerelmeink temetőiben barangolunk a színes lombhullásban.
Édes-piros harapások pezsdítik vérem, teste ölen megnyugszik fejem.
Kiverik szemét, könnygáz-gránáttól megvakul a fiú.
Kardlapozás. Gumilövedékektől háta átllyuggatott.

Kis magyar fantázia

Lombhullató-fenyves erdeink forrásvizein,
hegytetők gerincén, fennsíkok lankáin,
füves pusztákon üldözöm Hunor és Magor a csodafiú-szarvast.

Atilla fény-kardja forog-kering a tűzvihar
vérfürdőiben megőrzöm a lelkiismeret hangjait
és becsületünk az évszázadok alatt.

Fényes pogányság, természet és szellemvilág ősmagyar hite,
üdvözült lelkek őstörténete fényes szellemei,
száll a turulmadár Emese méhe vizei álmán.

Halmokon a hét vezér győztes-diadalittas csatái,
Géza tervei megvalósulása, a politikai zsenialitás.
A magyar, becses uralmi-vezető réteg aranyasszonyai.

István, a kétezer éves Magyarország gyászolja-siratja fehér liliomát.
Árpád-házi, szűz királyleányok: a sziget, a rózsák, a só szobor.
A szentség népei.

Megválasztja Mátyást a nép a Duna jegén fekete seregét.
Rákóczi bujdosásában faragja faszékek falárait.
Mikes leveleiben a honvágy otthonossága.

Janus elvágyódik nyugatra a Kárpát-medencéből. Itt búslakodik.
Balassi és Zrínyi harcai, a kard, kereszt és a penna kötelez.
Hullik a vér a végeken. Rabláncon. Felperzselt földek.

Széchenyi tébolya, az idegláz biokémiája, az öngyilkos.
Mazeppa szenvedélyes vágója a csupasz-tar mezőkön.
Kíméletlen bartóki igazság zárt ajtók mögött.

Csodálatos mandarin, a szenvedély halála: a vér, a láz, a tűz.
Ősforrás, népek zenéje, Közép-Európa összeköt a múlt gyökérzete.
Kelet-nyugat szakadékában. Vér és arany, háború-halál, őskaján és a pénz.

Szerelem betegek. Zseni a síneken. Árva virágszál a Dunánál.
Eszmélete. Medáliák. Kincses sziget. Lehetetlen élet a pokolban.
Árpád ivadékai piros-fehér sávokon. Magányos cédrus. Magyar rapszódia.

Mégőisegykicsit

Világaink hullnak, metszik, keresztezik, átjárják egymást
taszítják, bizsergetik, alakítják.
Örök dallama a fénynek. Rokonaimmal egy s ugyanaz.
A pergő kerengő-keringő gyorsaság áramlatai,
lendülete a dalnak.
Fénysebesség közelén a szent pillanat tartósan marad.
Leggyorsabb születés az örök energián súlyunk parányi.
Görbülő-tekeredő térben elhajlunk-meghajlunk magunk.
Egymás édes fénysugarait meghajlítjuk-meggörbítjük.
Súlytalanságunk illeszkedik a térben, a tömeg eltérít.
Beláthatatlan jövőnk, a holnap újszerűsége, kedvenc
koponyáim, dalaim, a hátralévő, nem várt időmnek,
ismeretlen a következő, szent pillanat kedvtelése.
Elektromágneses hullámaim rezgésszáma igen magas.
Hasad a mag, újra hasad a mag, míg ólommal alakul.

Közel

Berg Károlynak

Áramos áramlataink.
Élet szent pillanatai:
rőt-szép alkotás kegyelme.
Külügy áttetsző falai.
Fekete öltözeted, a
seregek hangyaszorgalma.
Fáklyás menet fényei a
dalnak, elhullunk viharban.
Ciánnal fertőzött Tisza.
Csecsen-irtás, a nagykövet.
Szerelmem. Kárpát-medence.
Áldott, szent, egyetlen élet
becsülése, az emberi
teremtő édes dallama.
Cinikus, ördögi gúny-kacaj,
gyengeségünk fájdalmai.
Könyörtelen áldomása.
Álom és való-együttes.

Vértanúk. Hazaszeretet.
Becsület, Machiavelli.
Bolygók. Részecskegyorsítók.
Kábítószer. Menekülés
az igazság arca elől.
Légió. Kúszás mocsárban.
Rovarinvázió. Perlen-
életek gyöngysora szakad.
A pillanat édessége.
Kapcsolatok. Ismeretség.
Dzsessz és sör. A gyermek, a nő.
Lovag. Buddha. Boddhiszátva.
Minnesänger. Lótuszvirág.
A tizedik birodalma.
Démon. Rimbaud. Szent szegénység.
Nietzsche. Baudelaire. Csodák álma.
Magány. Árulás. Szakítás.
Üres-sötét multiverzum
nyelvei. Melankólia.
Fantázia. Kard. Japánok.
Mischima. Emigráció.
Magyar történelem. Mítosz.
Sumérok. Rovásírás. Kleist.
T.S. Eliot, Pound. Yeats.
Klimt. Dali. Surrealismo.
Semmi. Benn. Parányi fényünk.
Test és lélek. Lőrinc. Élet.
Titkosszolgálati hálók.
Politika. Történelem.
Jog és államigazgatás.
Médiák. Egyház. Tudomány.
Gazdaság. Üzletkötések.
Filozófia és nyelvek.
Fontos ismeretelmélet.
Az élet. Szerelem. Halál.
Versek. A lét. A létezés.
Narancslé folyik a lépcsőn
zuhanásunk. Katonaság.

Halottak napján 2006

Ég a gyertya ég, el ne aludj ég.
Aki lángot látni akar, mind leguggolj ég.
Kisleány arcában, mosolygós szeme tükrén, habos, fehérgyöngyös fürdöm.
Nyirkos, nedves ősz csípi fülem, süvít a szél.
Sietek, hogy ne fázzam, és dolgom is van még.
Márványsírok között messziről látni sírján az erdei fenyőt.
Kettéágazik. Ölelő, többméteres karjai dalolnak, kapaszkodik az ég.

El ne aludj gyertyaláng. Guggolj le ég, látni akar a gyertyaszál.
Tülevél-lombszoknya, örököld lég derekán kong öblösen a létezés.
Enyészet. Rozsdabarna, földszagú, átázott levéltakaró-szigetek.
Enyhe-könnyű fények hullámain sötét arca eluralkodik az alkonyat.
Sírján, az erdei fenyő fekete arca eloszlik aranyárga-napérmék
zizegése szóttésén átszűrődik sötét teste, a hegycsúcs elural.
Kong-bong harangok násza, perdül a tüleveles szoknya halála.
Tobozzal díszített mohakoszorún kövirózsák, napnyelvű nemiségem a
kálák, fehérszoknyás, aranyos sugárzása, a tenyészet kora estén.
Kelletlen vonszolódom az udvariasság, az ünnep kényszerén
apám bűvkörébe lassan kiürülök, kiürítem magam, elfoglalja fejem-testem a múlt
pálinka-szaga és vizeletem félelme, aranyárga csillogása az ősznek.
Kiürülök. Szférájába vonszolódom lassan, készségesen átjár halála üdve.
El ne aludj ég.
Leguggol, meghajlik, aki lángot látni akar.
Eloszló fények uralják fekete tű-lomb-korona-csúcsát hegyem fejének.
Nagyboldogasszony szelíd várakozásán árad a fény széttárt
karjain perdül-pörög kinyomott kő-szeme ruhái redőin,
kő-leplein árad áldott várakozása a dalnak üdvözült mosolyán.
Virágkoszorúk dombján a fényes nyaklánc mécsesei.
Emlékezet imáin a fény-szoknya hull, perdül-fordul a fény-harang
kongása-bongása, csilingelő szeme mosolya áramlatai kegyelme
komoly-átható követelő szemén.
Boldogasszony kinyomott kő-szeme lyukas helyén a fényes almamag.
Bámul rám szelíd-komoly-átható várakozása széttárt karjain az
alázat áradása vonzza teste szférái kiürült köreim áramlatát.

Úgy állj, úgy ülj, úgy menj, úgy siess, úgy menetelj,
úgy tartsd kezéd, úgy tartsd szép tagjaid, úgy lélegezz,
úgy dobogj, úgy bizseregj, úgy élj, hogy megjelenjen áramlatai áradása
fény-csengettyűi a dalnak, átmosson, elárasszon
dallama-hulláma-tánca fény-tested mozdulása, igézete.

Lehunyja kék szemét az automobil reflektora.
Aluszik, szendereg, csilingel a sárga villamos, elérem.
Ég a gyertya, leguggol az ég, el nem aluszik az alkotás delén
túlélte az áramos síneket, a tébolyt, a tudathasadást is.
Szendereg a robogás. Csönget egy kicsit. Csilingelnek a fáklyafények.
Dante. Dante. Dante. Dante.
Lehunyja kék szemét az ég. Meredt szemed rezzenéstelen pillái,
úgy nézz előre egyenesen dermedt, merev szemed, mint lézer-
sugárzás párhuzamos egyenesei metszetei az örökkévaló létén.
Dante, szendereg a robogás. Éberség csönget-csilingel egy kicsit.
Szendergünk. Ég a gyertya. Piros foltok. Leguggol az ég.
A kálák. Aranyárga, fehér szoknyám alatt napsütött nemiség nyelvei
csengenek-bonganak, perdülnek-fordulnak, csilingelnek harangjai.
A tülevelek örököld lombja, mécsesek világította árnyain fehér, harang alakú
viaszgyertya cseng-bong esős dallama a csípős-nyirkos, nedves őszi szélnek.
Átázott avartakaró fanyar-kesernyés szaga, a tű-korona csúcsa fejemnek.

Esik. Esik. Úgy gyere, hogy el ne menj. Dante. Atyám. Apám.
Kiürül testem. Vonszolódom. Eláraszt, közeleg közelük. Könnyű vagyok, könnyű leszek.
Átengedem fény-testem haláluk üdvét, fény-csengettyűs mosolyát.
Harang alakú, fehér viaszgyertya. Atyám. Apám. Dante.
Fény-férjeim közeledése, támadása.
Dermedt szemed pillái rezzenéstelen, fény-áteresztő csilingelése, perdülése-fordulása,
harangod szoknyái leplei redőinek. Csípős-nyirkos, nedves hidegben. Esik. Ég a gyertya.
Leguggol az ég, el ne aludj szenderegésem, aranyárga vizelet.
Éber, kinyomott kő-szemei, hullik áldott áldomása, üdvözült mosolya csilingelő
csengettyűinek, csípős hidegén, kegyelmén árad a fény, hull. Esik.
Ég a gyertya, el ne aludj ég, látni, lángot akar. Úgy dobogj, úgy mozogj, hullám-fény-derű.
Iszonyú sötét fellegek jönnek. Ránk szakad az ég. A kék lehunyja szemét.
Szendereg. A tündérek nem maradhatnak az emberek között.
Fagyott krizantémok. Vén boszorkák. El ne aludj ég. Fény-férjeim jönnek, közelednek.
Átázott levéltakaró fanyar-kesernyés ízén a dalnak, csípős szél hidegén,
fagyott krizantémok habos-fehérhullámos fejei.

szellemidézés

Szellemidézés árnyain mágusok,
uralt, csupasz természet, kopár-komor
szobám megvalósult, komoly élete.
Aranyasszonyok, papnők táltos tánca
megvédi népünk rejtőző gonosztól.
Kialszik a kép-ernyő szeme, tükröm.
Test dala száll, múltak örökösei
örökébe, sámánok lékelt fején.
Szelleme, szelleme, útjaink árja.
Fényes pogány-test dallama-ritmusa.

sejtjeim

Sejtjeim falják az űr fényét.
Intelligens rabjai az emlékezet(nek)
kihullik belőlünk, mégis irányít az
ismeretlen tömeg, a lélek.

Az utolsó tekercs

Samuel Beckettnek

Elringat éberség szerelmei, rokonaim,
segítő szellemeim telített-teljes űrjén,
hullámok ürességén, örökségén, az értelem.

Pillantások pillanatai,
percek, másodpercek

megállnak az örök időben.
Remegő-rezgő testem
vibrálása, mint gép,
majd szétesik, széthull.

Elektromosság áramlása, elménk
áradása, kígyókon-tekervényein
a szél, a víz körmozgásán túl,
a médium frekvenciáin
majd széttépi agyam, testem.
Időtlen áramlatok.

Múlt képei rengetegén,
hálózatos jelek erdején
megköt a sors a jelenben
pulzál a jövő. Egy vonal.
Tapasztalati hálóm hullámzik, rezeg
időben az élet, a halál, a szerelem.

Mély sötétség szellemjárása,
csodák, eszmélet, értelem
fénye, szerelmek képei, a
pusztulás átmós, tovafolyik a piros.
Az isteni könyörület, a
kegyelem nem nélkülözhető.

Szeretet-patak csordogálásán
rendezgetem a legnagyobb, rendezett
energiát: az információt.
Földünk, szellem-hazában az értelem.
Kiürített agyam határtalan
keresztmetszete maga az űr.

így viselem Isten pillái
rezgésszámát a fénysebességnek.
Galaxisok szikrái üzennek,
legkiválóbb, meditáló szellemeim
csillagrendszereimben
összpontosító agyam, elmém akarása.

Elektromágneses telepátiánk
rőt-romboló jeleit, jelzéseit küldi
eszköztelen elménk
öl-el-ő, örök hatalma vibrálása
átfogja idők-terek-geometriák
viszonylagosságát. Az űr teremtett

anyaga, sűrűsége, rezgése adja
idők-tereim-alakzatai geometriáját,

nyelvek eszköztárát.
Isten akarása-célja
jövőbe lát. Kéz alá
rendezi a gömbök számát.

Rabláncán szabadságunk
őbenne, őáltala létezik.
Robotgép-testünk személyi-
tárgyi elektromos kódjai
ellenőrzése alatt
személyiségünk regiszterei.

Elektromágneses hullámaink
interferálnak akarásán.
Testünk változó, rettentő rezgésén
szellem-érzékenységünk. Az ima
elbírja fénysebességét, a határtalan űr
keresztmetszete rettenetét.

Isten pillái rezgését.
A legnagyobb, rendezett energiát:
az információt, az értelmet. Hullámai
hűvösén megszűnik a test bírhatatlan-
vibráló remegése, a tűz. Elmém
jelzései értetek, szellemeim, imám.

Angyali hierarchiában,
szeráfkarok langyos áráján
görbülő-girbe-gurba tereim,
személyes, viszonylagos idők
rezgésén, hullámmain értelmem
gyorsítja más-más tömegét, növekszik.

Fénysebességnél megáll az idő, az örök pillanat
tejfehér köd homályában.

Elektromágneses kódok-jelek-
számok-jelzések-regiszterek.
Központok hálóján-hálózatain is
szabad vagyok, Orwell.
Akaratom akarásán. Hullámaimon.
Csillagpontos rendszerein.

Csillagképeim hálózatában,
sugárzásuk áramlatain
telepatikus elmém, eszköztelen anyagom
hullámmain imáim, terek, idők, szellemek.
Térítgetjük, meggömbítjük egymást.
Hullámainkon tömegek vonzása

gyorsítja lépteink, álmaink,
információs, rezgő áramlataink.

Adott idő magas frekvencián.
A fénysebesség, a hatalmas tömeg,
a teljes űr határtalan keresztmetszetén
elbírom szellemeim rettentő
hullámai tébolyító rezgésszámát,
a rendezett, nagy energiám: az értelmet.

Elringat magunk telített-teljes űrjén,
elektromágneses kódjaink, jelzéseink.
Rokonaim. Szerelmeim. Szellemeim.
Zagyva álmaimon, az eszméleté.
Agyunk, elménk más-más hullámain
ringatózunk az éberség pihentető álmán.

Magyar képek

Vérző viharban, gumibotok erdején
fülelnék szemeim nagyjai, nyitott könyv-
hazám zsarnokok kezében a halál
véres, nyomorult, zöldszemű nő
cellájában átkos unalomnak.

Egri nők szele a Dobó Katicán.
II. Lajos a Csele patakban lel halált.
Átkozott Mohács a zűrzavaros, kifáradt
nemzet pártos harcai után.
Zsarnokok nyilaitól ments meg Uram minket!

Kund Abigél zokog, árad, elnyílik
a tetem sikolyán az űr nyilall, dobog.
Tébolyult szeme az örök elválás kínja.
Kiűzöttek sivatagán magányos cédrusok
génusza, üvölt az ásító inas.

Klimt és Rodin ölel,örült, magyar hazám
élő halottai, fénylő gyémánt-sejtek.
Szellemük, külsejük, virtusuk istent igéző.
Mohács szakadékában ezer ellenségünk,
kolostorok szendergése után az egri nők.

A nők. Nem ingatag-hajladozók. Súlyos gyászuk
alatt roskatag-rogyadozók az erőszak delén.
És ismét a gumibotok, vérző fejek, hallgatag
cellák mélyén a könnyel és vérrel élő ország,
Drakulák hazája. Zsarnokok kezében a világ.

Dózsa tüzes vas trónja körül a szétzilált, trianoni nép
véres fejei. Szerke-széjjel szaggatott személyiségünk
várunk szebb, szabadabb, jobb, igazabb időket.
Várunk a Duna-parton téged, globális katlan.
Tűzgolyó-világ. Hálózatok érdekképviselésében.

Tükör nélkül

Szavak igéző bűvöletében,
harangok szelén bárkák ringatóznak
létezés ritmusán a piros bogók
élete, álma.

Könyörtelen hullámok falnak, átjár
a kíméletlen világ sokszínűsége álma
szétporlik, összeáll személyiségem.
Újra, ismét, megint. Én vagyok.

Megéled a gipszfal. Szerelmes köd,
felhők násza, gomolygó semmi anyaga.
Édes, ölelkező testek árján elfolyik a
világ keserősége, az erőszak.

Féreglyukak energiája, vulkánoké,
az örök tűzgömb robbanó pirosán
elég-megég az ördög ügyvédje, a halál.
Az életért vagyunk.

Személyiségem passiója, a szenvedély
férfiarcú tükreit mind eldobom.
Torzítanak. A Duna vizében megtisztulok.
Értelmem hűvösén a szenvedély világai.

Bűnbánat zsákjából a köveket elhordom
lassan kiürül megbánásom, lassan
megnyugszik a lázadás torz vigyora,
torz fintora. A nyugalmas béke boldog is olykor.

Könyörtelen világok alkotásai hatalma,
nyílt-titokzatos kódok, hálós hálózatok,
ingerlő-ingerkedők játékos fenyegetésein,
kíméletlen hullámokon is szabad vagyok.

Hangot adok. Testem-lelkem-szellemem
elfolyik koncentrációs táborok rácsain.
Szállok. Kész-séges, könnyű, elektromos erőterem
töredezett, széjjel-szaggatott mindenség. Nem tiltakozom.

Tükör nélkül, szemtől-szembe látom
paradicsom, petrezselyem, karfiol szépségét.
Fürtös-fejes-szálas-leveles-gumós, eloszló-megoszló
látható anyagát a világegyetem fejében, karjain.

Gellért-hegyi séta

Felásott, fekete föld-út mentén
üres padok sora várakozik.
Sétám ide s túl érinti őket.

Piros-bogyós, vékonyszálú bokrok
bozótját ellepi a kiszáradt
ősz, elhullajtott levéltakaróm.

Girbe-gurba, égbetörő, vékony-
törzsű erdei fenyő didereg.
Karcsú nő bronzszobra lovával.

Simogató, bársonyos szürkület,
hegyek mögött lebukik a tűzgömb.
Sárgás árnyalatok, sötétedik.

Színek pompázatos keveréke
égen-földön, piros-bogyós, fehér-
bogyós, zöldleves agyvelők díszei.

Színes lombkoronán átszűrődik
a megvilágított, megfeszített
S-ívvű íj-test szabadság foltjai.

Elszürkülő kék ég, megfeszülő
babér, egy női fej szabadsága.
Vastag erős, elágazó fatörzs

nedve eloszlik, vékonyul, éled.
Pazar ölelkező törzs játéka.
Két pompás fa élte egymás mellett.

Sétányon kopasz-tar, szögletes fej:
minden magyar felelős minden magyarért.
Ferdevágású, ázsiai szemekben.

Lebukik a tűzgömb koronája.
Sárgásmeleg szürkület hintázom.
Ritmikusan bámulom a csendet.

Kihantolt, földes-száraz gyökérzet
nedvessége lassan eloldalog.
Aranysárga levelek szárnyain.

Szabad helyek

Szabadságom helyei, a helyek a világon,
hol szabad lehetek, és áramolhat tüdőmben
a friss levegő, hosszú, erős levegővétel.

Aranygyűrűm állomásai: az orosz Zagorszk,
hagymakupolás templomai, monostorai
szívében misztikus misztika tömjénfüstje száll.

A nedves, ködös nyár sejtelmes ős-sejtései,
titokzatos-titkok leple alatt pille-álmom,
az elillanó szépség könnyűszárnyú pillái.

Térdeplő-hajlongó keresztvetések imái.
Földig hajladozó fatörzsek óriás keresztje,
elfekszik a rejtelem a földön el nem szállhat.

Tömjénfüst elillan szép aranygyűrűm útjain.
Lou és Rilke. Éltető tragikum nádszájai.
Suhogás-susogás-zizegés lengedezése.

Salzkammergut. Hegyi tavak. Sils-Maria. Nietzsche
magánya. St. Florian. Koponyák dombja retten.
Süllyedő ingovány, vastartalmú fekete tó.

Mexikói-öbölben autópálya vezet.
Floridai St. Petersburg pompás szigetei.
Salvador Dalí múzeuma érdekelt engem.

Katolicizmus spanyol szentjei hagyománya,
kékes-zöld, piros-fekete rajzokon az élet.
Több ember nagyságú vászon, Gala rőt zászlókon.

Dalí. Megfeszített. Viszonylagos idők, terek.
Föld sivatagán hangyaszagú humusz az arcon.
Oroszlánok. Gomolygó, narancsos kékség, egek.

Kristály-pontosság éles szemei. Torreádor
hallucinációi. Vénusz. Pontozott, absztrakt
rendszer. Borongós ég-föld, Gala könyve, keresztje.

Felszabdalt, lyukacsos emlékezet, nyújtott idő.
Képek illesztett világai a szerkezetben:
gomolygó-éles viszonylagos idők és terek.

Wannsee partján Kleisté imádatom öngyilkosság –
Szájba löjük egymást, kirepül, száll az agyvelő.
Penthesilea, Heilbronni Katica, Kohlhaas M.

Vastag, sokszorosan elágazó fatörzs álma.
Felsőbb ágain Hölderlin tiszta tébolya hív.
Szerelmese halálában élni nem akar már.

Elszigetelten, érintetlenül magányában.
Tébolyában. Hosszú körmei. Toronyszobában.
Gellért-hegyi tűzlovag a fatörzs látomásán.

Margit-szigeti álmok. Cellám. Árpád-sávokon.
Dobogó-kő a kő dobog. Pilis. Koppány népe.
Apám sírján az erdei fenyő elágazik.

Hargita fenyves-áfonyás-füves fennsíkjai
éles-metsző-vagdalkozó szél friss eksztázisa.
Viszonylagos illuzórikus idők, tereim.

Felszabadult élet

Fekete babakocsit tologat a nyomorult lét-
művészetem nagy fülei, sötét sapkája
fejemnek. Évtizedeket topog egyhelyben
absztrakt-áramos zeném képeimben.

Nyomorék férjem csonkjain kúszik-
mászik a végtelen csiga-mozgása.
Négykézláb araszol nincstelen, csupasz téridő,
az árva mozgássérült nyomoronc.

Fekete korom-test ködös éjszakáján
kihűlt, nap nélküli sáros világon
merev-sötét test négykézláb-asztalán
áldozata az istentelen, teremtetett éjnek.

Fekete araszoló babakocsi-lét
számos-számtalan kelletlen születése.
Beteljesült vágy gyászos gyermekei,
álom hiánya felnőtt akarás útjain.

Hajlékony hátú, szemüveges öreg koldus
oroszlán-király kerekcsomagja.
Zárt-szobák hosszantartó özvegysége,
betegségek időtlen agóniája félelme a közelségtől.

Fél az érzelmi kötöttségektől, a hódító odaadástól,
az elkötelezettségtől. Halálos halál utáni űrben
röpködő-repdeső pillangók gyámoltalan törekénysége
a szépség tiszta-cifra hazugságok álmain.

A lehetne, a legyen vágyakozó ős-rétegei.
Mebomlik a gátlás-mező láz-foltjaival
az ős-sötét öntudatlan tömege rettegő
szorongásos halál-félelme az élettől.

Halotti csend jéghideg űrjén kallódó özvegy leveleket felkapja,
sodorja, elragadja kíméletlen-könyörtelen, rettentő-rettenthetetlen szél teste.

Hasadó vágyrétegek energiája előnti-
beborítja gátlások-erkölcsök erdeit.
Mozart játékos-szabad-önfeledt értő erotikája.
Éber életünk szerelmei, a szerelmes élet igája.

Könnyed öntudat sérthetetlen-sebezhetetlen teste.
Halál körei nélkül a tiszta feltámadt tudat
érzelmi élete gazdagsága. Hullámzó közeg
érintetlenül érintések hálós hálózataiban.

Megbánthatatlan madarak messze szállnak
szadista zsarnokok bántó szenvedélyei elől.
Légzsákok szárnyain oxigéndús övezet
vágyrétegei gátló származékok, gátlások nélkül.

Hasadó vágyrétegek villamossága fénylik
ezererdő ezeregyéjszaka nappalain tájain.
Gáttalan-gátlástalan daloló élet hullámain.
Szerető-szerelmes-szerelmes élet felelős felelőssége.

Nárcisztikus aranyházuk édes-drága rögtönzései,
quantummechanika-anyagunk-agyunk pillanatnyi
szent döntései, beláthatatlan jövője a fénynek, magoknak.
Madarak szárnyain oxigéndús életünk zenéi.

Végtelenig, határtalanra gyorsított-pörgetett életünk
rettegő félelmei, szorongásai ellenében szerelmünk
hatékony hódító-odaadó szépség násza,
diadalittas mámora madarak szárnyain.

Didergő lelkiismeret őszinte hullámain,
őszinte didergésünk becsülete hullámain
félő-félelmetes rettenetes rettegés-tudat
felszabadult nyomorultak érző értelmén.

Évszakok. Sivatagos-halálos égbolt agyi hullámain, szárnyain
menekülésük a halál koponyáitól, zárt-sötét terek szörnyeitől.

Piros eszkimó

Bokor-csoportok, fák rengetege,
lámpák fényei a szürkületben.
Az elsötétedő égboltozat
suhogó sétám lengedezése.

Simogató ívek vonalain,
sistergő zizegés avarágyán
piros eszkimó szépsége teste,
sötét korom-test nagy füleivel.

Fekete-sapkás lét áramlata
krisztusi rétegeket megérint,
szép, fiatal arc könnyes láz-szeme,
nyomorult, egyhelyben tekergő lét.

Ódon bábszínház fa-, rongybabái,
beavatásuk dróton, madzagon.
Pofonerdők. Kardlapok. Lánccsörgés.
Kapkodják rángatódzó víz-fejük.

Felnőtt vagyunk. Nem szorulok rájuk.
Zúg-búg, süvít, rángat a lét feje,
teremtő kielégülés násza.
Kiürült fény-testem hullámain.

Ernst Jüngernek az őszi típus

Szalmakazlak mentén őszi csontváz-testek
sereglenek fehér dér-éjszakáimon.
Fák sötét váza vésődik retinámban
dallamom önfeledt, eksztatikus tánca.

Narancssárga kis bogyók-gömbök bokrain
vibrál üres agyam tekervényeivel
az őszi szél játszik a fák csontjaiban.
Kutya riszálja farát, játékoságom.

Napsütött árvácskák, vízililiomok
szirmain kacsingat az utolsó ember
eksztatikus, önfeledt tánca, dallamom.
Lezárult lét könnyed függöny-redőiben.

Kutyák játszadoznak közelemben. Macskák
jéghideg-féltékeny-átható szemében
ő gyilkol, mindig ő és éppen ő, akit
ostobán, de szeretek, üveges szeme.

Sötét csontváz-testek ölelkeznek délen,
álmaim arany-koponyáit terelem
az áramos széllel didergek, elaltat.
Jóllakom trágyadomb tetején a holt hold.

Piros szívek kerengője

Betonsivatagon pulzál az ősi szív
pirosa kietlen urnák, nem-lét árnyán.
Világváros-vég sivár pályaudvarán,
didergő ágyán piros szívek nyaklánc.

Megérkező párhuzamos sorsok mentén,
áramos sínek halálain túl, gázolt
halottak fekete árnyai lebegnek
aransárga búzamezők rostjaiban.

Kalászos napsütött láz lengedezésén
a föld melege áramlik táncos láncon
piros szívek unott álmai őriznek,
álmos nem-lét keringőzik rémületünk.

Szorongó piros szívek véres markában
muskátligömbök betonurnák ablakán.
Búzakalász-mezők keringő forgása.
Felfűzött piros szívek keringő láncán.

Piros szívek föld láncain eltemetve.
Ködös, legteljesebb lét magánya árnyán
pulzál-dalol remegő, didergő nem-lét.
Elásott-elföldelt piros muskátligömb.

Csivitelő szépség

Látom a mitológiát szárnyas fákbán,
az éden harmóniáját állatok közt.
Oroszlánok, bárányok, farkasok násza,
meleg vackai barlangok rőt hűvösén.

Érthetetlen bábeli nyelvzavar kies
szépsége, áldomása természet mélyén.
Rejtelmek zengenek füvek zöldellésén,
szomorú szelek szorongó didergésén.

Négy évszak tart növényei állapotát.
Sivatagos értelem önvezérlő láz-
rendszereit. Szerves-szervetlen világok,
élő-élettelen automatizmus.

Örök tavasz rügyei fakadása, szép
márvány-virágzás hullámszó dallamai.
Köves-homokos sivatag száraz kórók
álmaiban a bábéli nyelv-, hangzavar.

Összezavart, ősi harmónia álma
delfinek hangjain, madarak zenéjén,
kövek énekek énekén, szerelmes
rovarok kémiai szeretkezésén,

csivitelő ember áradó párán,
avar nedves lombján, kősziklák csúcsain
eloldalog, lélegzik mélyeket a zöld
dobogó dadogása nincstelenei.

Szépséges-szerelmes világok árnyán.

Lét nem-Lét

Lét nem-Lét határán pulzál dobogásom,
élet gyökérzetén lélegző pórusom
föld rögeiben víz és lég áldomása
alszom éber álom lét-méz édességén.

Bukott

Bukott áramlat-áradása hull földi
létben didergő szépségek szorongása.
Édes nem-lét karcsú mosolygása elül
piros-hűvös dallamainkon az ember.

Álmaim férfija

Szerelmes nem-lét dobogása a lét teljességén.
Örökkön vedlem bőröm örökkévaló ősi álmát.
Álmaim férfija Krisztus kereszten, Buddha ülésben,
poklok poklára szálltak földre dicső-boldog Atyától.

Szféráim dallama

Gyomortükrözés. Újra és újra átvilágítanak.
Nem esik rosszul. Biológia és nem lélek-szellem
öklendezésem. Belső hangjaimon zajos külvilág,
szellemlények hancúroznak rőt-idegi szféráimon.

Jó-rossz, áldott társaságuk csak segíteni tud rajtam,
erőterem kanalizálom sötét csatornahálózaton,
hullám-mezők sugárzó, abszolút tudatát erdein.
Egyensúlyból kibillent ki szeret, és ki utál nagyon.

Gyors test-körzések ébresztenek, ismét szilárdan állom
könnyörtelen-kíméletlen, gyors világ támadásait.
Saját, rossz szellemeim áttetsző táncát megőrizem.
Mögöttem áll az ártó lény, vagy csak képzelem, nem mindegy.

Védekezni saját árnyékok ellenében. Mindennel
megpróbálkoznak. Tejfehér irgalma-kegyelme ködét,
Istent nem vehetik el, nem ölhetik meg, mindig üzen:
elcsacsogunk angyalaink, lubickoló édességem.

Tíz és tizenkettő után zöld uborkák nem ülik meg
a gyomrot tükrözhetik, nem hányunk, nem öklendezhetünk.
Hűvös értelem meleg kapcsolatai áramlatán
próbálkozik a kín-könny világ friss, hideg tejjel táplál.

Kutyáim édes, hullámozó hangjait analizálom, ismerem, jó
és rossz szándék mind csak ébresztget, megerősít, megszépít.
Lankatag-lógó fülükben szféráim dallama fülel, hallgatózik
hullámozó, gyors-könnyed telivér. Holt kannibál nem vagyok.

A vért nem iszom, üvegem nem töröm, félttem tartalmát.
Világok energiáit fűnek-fának elajándékozom.
Védekezésem árnyain Isten véd, oltalma vagyok.
Tudni kell, képzelt, vagy valódi ellenség áll a hátunk mögött.

aranykalász

Elektromágneses erőterem szellemeit terelem
alkotó-teremtő, szerelmes, holt világ nászom megtér,
megindul. Létezésre bírja az életet. Aranykalász.

Nem akarom, hogy meghalj!

Nem akarom, hogy meghalj.
Nem akarom, hogy meghalj.

Nem halhatsz meg. Nem halhatsz meg.
Nézd, rózsaszín a hold,
nézd, rózsaszín a nap,
nézd, rózsaszín vagyok,
nézd, rózsaszín a hold.
Fehér felhőkön piros rózsaszál,
fehér felhőkön piros rózsaszál.
Nem akarom, hogy meghalj, nem halhatsz meg.
Mester, fogadj el mesterednek!
Mester, fogadj el mesterednek!
Szállj át a kulcslyukon!
Szállj át a kulcslyukon!
Nem akarom, hogy meghalj,
nem akarom, hogy meghalj.
Fénymadár, fénymadár,
nem halhatsz meg, fénymadár.
Fehér felhőkön piros rózsaszál.
Fehér felhőkön piros rózsaszál.
Fekete madaraimért,
fekete madaraimért
minden lépés, minden perc, minden pillanat
fekete madaraimért.
Fogadják energiám,
fogadják energiám.
Fehér felhőkön a vérnarancs,
fehér felhőkön a vérnarancs.
Nem halhatsz meg, nem halhatsz meg.
Fény-madár, fény-madár, szállj át a kulcslyukon
fény-madár, szállj át a kulcslyukon.
Őrizem a lelkedet, őrizem a szemedet, őrizem az arcodat,
őrizem a lelkedet, őrizem a szemedet, őrizem...
Fény-rózsák, fény-virágszál, fény-madaraink.
Fogadod energiám,
fogadtad energiám.
Nem haltál meg, nem halsz meg.
Fehér fény-szív piros virága,
fehér fény-szív piros virága.
Nem halhatsz meg, nem haltál meg.
Életben tartalak, életben tartottalak.
Pusztulj tőlem Sátán!
Pusztulj tőlem Sátán!
Pusztulj tőlünk Sátán!
Pusztulj tőlünk Sátán!
Fekete madaraimért, fekete madaraimért,
minden lépést, percet, pillanatot
fekete madaraimért.
Fény-madarak násza, fény-madarak násza.
Szállunk át a kulcslyukon,
fény-madarak násza.

Fehér felhőkön piros rózsaszál,
fehér fény-szívem piros, árva virág.
Megmentelek benneteket.
Megmentettelek benneteket.
Befogadtatok. Befogadtok.
Pusztuljon benned a sikoly!
Pusztuljon benned a sikoly!
Pusztuljon a sikoly bennetek!
Pusztuljon a sikoly bennetek!
Határtalan piros vagyunk.
Határtalan piros vagyok.
Körülveszlek benneteket.
Körülveszlek benneteket.
Fehér felhőkön piros rózsaszál.
Fehér felhőkön piros, árva virág.
Megmenekültünk.
A női buddha, a férfi buddha.
Letettük keresztünk, elhagytuk keresztünk.
Megmenekülünk.
A női buddha, a férfi buddha.
Szent szerelemben, szent, szűz szerelemben.
Bármikor adom, csak úgy kérj, hogy értsem.
Jöttél szeretni, jöttem szeretni.
Piros paradicsom, piros paradicsom.
Nem halunk meg. Nem halunk meg.
A remény szíve. A remény szíve.

Démétér-Ceres

Zúgó viharban, sötét éjek éjjelén,
álmaim szilánkokra hasadoztak,
zúzódтам aszfaltos éjszakáimon,
égetett a dunavíz átka, a mocsok.

Erkölcstelen erőszak, felelőtlen nyomor.
A lógómellű, nagycsöcsű föld nője
húzza maghasadt múltját, vérnarancs
gerezdjeit árnyékos, párnátlan fejének.

Föld asszonya, édes vérű, keserű szájízzel
menetelt a töredezett éjszaka vörös szemében
az árva lelenc, szilánkos jég-ágyékokban.
Imádott, vértelen, piros angyalok nászán.

Kisírt szemekben a lógómellű, hájas-hasú,
nagycsöcsű, párnás amazon szopós kisdedeivel,
rőt pelikán-gyermekeivel, az áldott, édes nedű-
nedvek-szerelmeivel. Húzza maga után árnyas-árnyékát.

A nagycsöcsű, lázas hajadon szopja szívét
föld rogyadozó-roskatag tündéri népe.
Sötét háborúk, éjek éjjele vér- és
agyszagú-földszagú mocsán elfolyik a teje.

Szépség, az amazon

Harcok harcában, elsiratott, kisírt könnyek éje
nászi ágyán múlt szerelmei édesen ölelnek.
Szépség édességén elringat fényem csodája, az
angyali világ álmos jósága. Rőt lidérceim.

Amazon-királynő harapott csókjai a magyar tájon
röghöz kötött, agyongyötört-megkínzott, cserepes sarkaink
szédalgunk ős bujdosásunk évszakai szakadékain.
Varázslatos élet kincse lelkes tudat törvényeiben.

Megszerkesztett harmóniánk lődörög szélben az üresség
kapaszkodik csontváz-sötét fák szabad élni akarása,
délceg-jövőm döcög kelletlen, zárt álom szürkészöld szeme
harcok harcában, harapós, piros, álmos rózsák leplein.

Amazon-királynő széllal széjjelhordott tág hamu-szeme
tárul magyar rögökben, föld morzsáiban végleg elalszik,
álmos álmok édes szilánkjai játszanak békés harcban
elringat nászi ágyon szépséges-szerelmetes ős-csoda.

Penthesileia, elalszom piros rózsák leplein holt hold.

Sárgaság

A sárgaság, a művi iszony beláthatatlan, üres terem,
tereink, elhulló idők szemünk varázslatos tengelyében.
Elhagyatott árvaság rétegei újra és újra zokogó, fekete könnyek
özöne, művi, sárga sivatag rozzant, kietlen erdein.
Sírunk, és ismét, megint sírok. Mélyrétegek télies forrása tör fel, tör elő
akasztott, véres múlt sivár, sivatagos kíméletlensége,
kínos, rothadásos egű, aszott, kiszáradt magok ideje.
Sárgaság lapul eltűnődő, elkorhadt időnkön piros és fekete horizont.
Hulló kövek gurulnak hullámainkon.
Beomló idők-terek szagztatott lidércei, ősi démon.

Elvisz a Presley

Elringatgat elringatgat hűsége hintáztat elringatgat
édes játék mackó elringat játék mackóm ringatgat
a börtön rock elringat elringatgat szívem nem kő
mégis a kövek hintáznak elringatnak kövek ringatnak
dallamunk elillan dallamuk elringat elringatgat
guruló kövek dallama a kő-börtön elringat
a kő-dallam elringat guruló kövek ringatnak
börtönünk hulláma elringatgat játék mackóm hintáztat
csörög lánc megnyírt nyak a hűség láncom csörög-forog
elringat a kiverő kutya nyüszítem soha nem elhagyhat
játékkutya elillanhat nem könnyen mégis elillan
nem könnyen de kő nem vagyok hű játékkutya hullámunk
megrázkódtat édes veszélyeztet megrengtet elringatgat
édes veszély leng-reng-ring kiverő kutya lánc a kő
leng-reng-ring elringatgat a játékmackó-hűség soha nem
megrázkódtat elringatgat veszélyeztet megrengtet
elringatgat játék mackóm elringat a kő-bástya
elringatgat hullámozó kövek gurulnak szerelmem
hullámaimon a játék mackó elringat dallamom
megrázkódtat leng-reng-ring csörgeti láncom lánc
börtönünk kiverő kutyák guruló kövek hullámain
kiverő-guruló-gurgulázó dallamom dallamunk
kövei megszólalnak veszélyem elillan a veszély
elillan él a csillag elillan szétrobban és elillan
és örökön elringat megrázkódtat a játék mackó a kő-börtön
dallama hullámom elringat a kő-barlang a kő-börtön
veszély nélkül elringatgat és elillan hintáztat elringatgat
jár egész testem elringat a rock and roll gurul- gördül-
pörög-forog lánc láncom csörgő kövek megszólalnak
a kő dalol hulláma hullámom hullámunk eldalol eloldalog
kiverő kutya eloldalog éltemen hullámozom csillagom elillan
fönn ragyog testem elragad édes testem elillan kő-dallama
kő-hulláma elringatgat neked játszik elringatgat elillanunk
megrázkódtat-elillanunk-elringatgat a börtönkő az ő kötémb
szilajon a hűség elillan elringat a börtön-rock elringatgat
elillan elringatgat szilajon elillan elringat elillan elillan elringat

Hazám

Sötét csarnok-égbolt könnyező keresztjein
új feltámadás pincelyukak üres terén,
álmok kiszikkadása virrasztás éjjelén,
szegény szabadság elterül árulás percén.

Rőt éjszakái. Halál lidérces, ostromló-
támadó palást, derengő fények árama.
Áldott, elnyűtt, ős tudatát még használja,
kicsiny gyermekem jászolán nem öl, nem gyilkol

a mérgező nyomor, a gonosz bosszúk gyilkos
évada, élő holtak rothadó vagyona,
elnyelt-zuhanó, esendő okádék illan
a sikoly, dermedt lápvidék, süllyedő hajó –

hazám szakadékos vállán nyomoronc, nyomorult lelkek
vér-, víz-, fényítatott születése, gonosz támadásuk,
a jószág áramlik: legnagyobb hatalom, rőt szabadság.
Köpönyegforgató, rikácsoló kígyók tekerednek

a nyakon fojtogatásuk áld, míg szeretem kóborló-
kujtorgó, lopakodó nomád bujdosó, szép hazugság
lődörgő, légüres terét. Meglovagolt szellemeink.
Tökfilkók, trónörökösök hazájába megérkeztem.

Imádatom. Szomj, éhség csúszik-mászik hiúság sebe.
Álmaim gyöngyfüzérén éjszaka unott csillagai
álmosan ásítózunk éber, sivatagi homokon
szerelmem gyöngyragylói köveibe zártan, mocsaram.

Ködös-homályos, áldott álmaim éber szendergésén.

Feltámadt karácsonyunk

Feltámadás bimbaján gyöngyözik az újszülött játsz-
játékos nevetése.
Kacagó gyermekeim édesded jászolán kuncog a
mérgezett nyomor, pontos kardcsapásaim lefejezván.

Sötét hullámok isteni állataimmal buknak föl
közöny-árból. Üdvözült férfi-felem arany csöppjein
didergő láz fekete-áttetsző denevér szárnyai.
Sellők, fodrozódó-fényítatott vízruhám csobogása.

Álmaim képzelete ködén a legnagyobb imái,
tanítása, vándorlása, örök szerelme, élete
lábnyomai sivatag homokján a fekete kereszt
sötét hullámain csillámlik hajléktalan, rőt hideg.

Felsebzett, feltört lábfejem fekélyes gyulladásai
fehér-forró mészkövek légutakat eltömő porán
fullasztó forróság, sivatagi délibábom álma.
Kelletlen lépked a szegény szabadság tragikomikus,

rászabott egyetlen fény-útján, istálló jászolából
gyermekeket gyilkolván a kidöntött életfán függve
iszonytató szenvedés kietlen, szemrehányó lidércein
nem hangzó, visszafogott sikolyokon a feltámadás.

Hegyeim

Wass Albertnek

Megmászott hegyeim kincsei
örködnék hazám és önmagam felett.
Szent és szeretett lelkeim vég
nélkül, véghetetlen átjárják egymást.

Lengedezésük, imádatuk
légkönnyű, sima óceán-örööm.
Üdvözült szerelmek, halálos
halálok koporsói temetetlen.

Az erdő aranyló, sustorgó pora,
zizegésük álmaimban elalél.
Görgetegek kis kő-morzsái
alászállnak ős-földem munkáira.

Isten nyelvei szeretkeznek bennem,
míg megszülöm hely-lét világaim,
izzó szívem pecsét-parazsát,
rejtelem hegyeit barlangom hűsén.

Tiszta források szép hab-leányai
kacagnak álmaim sistergő delén.
Erdély piros köve hús dobogásán.
Nem éget, nem fáj, nem sért a nap.

Igéző magyar nyelv, képek humorán.

Földrengés-Szilveszter 2006

4,1 földrengés rázta meg velőm és idegrendszerem.
A négy elem figyelmeztetése, mint szikra egyszerre gyúlt
ki bennem, mint ujj a ködös és kék tiszta egeken
az ujj megfeszítve, kifeszítve, mereven megáll a felhők közt.

Szemei, szája lesz az intő igének, dermedten
visszhangzik a megrendő-megrettenő beton-telep-
kolosszus, a nyolc emelet majdnem testemre hull.
Menteném életem megírt verseimmel.

Egy az Isten, mint pusztító angyalok jele
viharzik lelkem, míg várja az újabb robajt,
és csak kérdezem, mily kegyelem-szerelem
óvott meg minket az ötvenéves ünnep szilveszterén.

Mely áldozatok vére és könnye szelídíti meg föld-
apánk megint, óva int és elszenderül, nem bánt.
Hamuvá rázhatott volna minket, tördelhetette volna
darabokra a vén Dunát, álmaink döbbent,

rémült, hangtalan sikolyát morzsolhatta volna szét-
széjjel a rongyosra szakadozott föld-anyánk sebe.
Tüzes morzsái parázslanak, izzanak, pernyéi szállnak
vén föld-apó rögös-bús-szakadt-örök ruháinak.

Megőrizem az intő ujját szememben. Világok könnye
hull alá hús-tüzes ereimben a dobogó világ lelke,
múlt-jelen-jövendő meggyalázott-megalázott
nemzetei nyomorultjai dideregnek örök mennybolt

örök csillagzatai alatt int, óva int a dermedt ujj.

Nemzetem fája

Nemzetem fáját rázom az űrben
potyognak édes csillagok álmunk,
igaz tehetségesek medencém,
Kárpátok kőszikláin vetésem.

Nemzetek fái közt kiszaladunk
az űrben csillagos éjszakáink
rózsaszín holdja, áldott nap vagyunk,
az angyal maga a derűs csoda.

Tehetségek szabadság-szerelem
hazáját igézzük, akarjuk mi
magunk a hegysánc örömdáit.
Tavasználkül, dolgos hétköznapiak.

Pusztuljon a fukar aranyborjú.
Pusztuljon a bálvány imádása.
Szentjeink sugárkoszorújában.
Szent királyok, szent királyleányok.

Mieink: szerzetes, tiszteletes.
Sólyom-távlatból fekete sereg.
Nemzet művészei szellem-kővár.
Jövő szövetsége: Magyarország.

Polgárháború nélkül: szövetség.
Tizenötmillió magyar búzaszemből
sütött kenyér: kegyelmi eledel.
Szabadság-szerelem, tehetségek.

Angyal magad vagy áradó csoda,
magyar nemzet rázzuk csillagfádat:
testvéreim az Úrban, áldás és
békesség: magunkért, nem ellenünk.

Szabadság-szerelem-tehetségek.
Gyilok nélkül is építjük magunk.
Áldás-békesség, építjük magunk,
csillagos életünk gyilok nélkül.

Pusztuljon a fukar aranyborjú.
Pusztuljon a bálvány imádása.
Szentjeink sugárkoszorújában.
Szentkirályok, szent királyleányok.

Feltámad áldott, magyar nemzetünk
Agy, szolgálj a nemzetedet és adj.
Tehetségek, szabadság-szerelem.
Minden tett érted, magyar nemzetünk.

Agy, szolgálj a nemzetedet és adj.
Pusztuljon e nemzetből a gyilkos.
Pusztulj aranyborjú imádása.
Erény és tehetség nemzetéért.

Eszm(e)-élet

Sziklabércek íve horizontunk:
dübörgő föld tüzes-vizes olaj
rengése, rettentő láz igéi,
hullámok több ember magasságban.

Óceánok egyöntetű tánca:
tisza lég, lézersugaras fényem
szerelemittas, pusztító násza.
Üveggolyó-világokat óvom.

Tisztul a multiverzum. Istenem
tettei ölelnek, szétáradnak.
Tisztavízű tó üvegén arcom
ajándék, közvetítő médium.

Árpád-háziak vére csörgedez.
Szűzies, nemes erény, tisztaság
lemossa a bűnös város szennyét.
Eszméletem szentel mindeneket.

Hullámzó otthon

Magasban átörökítjük a hazát,
és elföldeljük édes erőiket.
Mágneses rezonancia vetül a
másodperc tört részén tereken által.

Pillanatnyi időn változó hullám
megvéd aljas történések viharán.
Közel kerül hozzád és letapogat.
Átárad beléd a lényege magja.

Gyógyító tejfehér ködben halálos
köd holt emberek partján eloszlik.
Felemel, tisztít, követel, utasít
tej-szemem isteni energiája.

Lövell a sugáráradat ágait
részben ismerhetem. A pusztulásban
épít éltető kegyelem, valóság.
Önvédelemben sem öl, csak megtisztít.

Lopakodó vadászbombázók, vadak
nem, elmék vagyunk. Nem kartoték adat.
Angyalok csodás harcain teremtünk
világokat, mossuk a Sátán mérgét.

Megtéríteni, őserővel mosni
minden szarát, hányadékát, mérgeit.
Világok gyöngyfüzérén áradó lét,
kegyelem a gonosz pusztulás után.

Szerelem nem változik, nem alkuszik.
Töviskoronás fénygömbök nyugalma
lélegzete, levegője áramlik
lidérces utcák ugató kutyáin.

Ha kell fagyaszt, éget, megbénít a fény.

Magyar feltámadás

Kőszikla-sólyom keresztre feszítve
tébolyító sötét körök, az egész
világmindenség ellenünk. Isteni
származás pokoli mezőin halál.

Gyűlölet, őrzítő szeretetlenség,
halál óráin elfeketedő ég.
Nap leánya, fény-tenger fény-szeme ég
húros hangszerein szférák zenéje.

Magyar feltámadás, magyar kultúra,
tévé, rádió, hírszerző adó-vevő
rendszerek. Vörös polip ellenében.
Piros Föld-Hivatal leveleivel.

Egymás szerelmeiben elillanunk,
magyarok és zsidók lyukat ütünk a
 kozmikus sugárzás lött gyilkosain.
Magyar tehetségek hazája, világ.

Élet, szabadság-szerelm legnagobb
uralkodók erejével a Magyar
Szikla, rőt Magyar Atombiztos Bunker.
Népek hazája nagy világ teérted.

Angyali erdő tiszta elemei
átjárjuk egymást édesded otthonunk.
Manipuláció ádáz ellenség.
Mindent, kiteljesedő szabadságunk.

Külföldi érdekek, külföldi szellem
ellenében kizárólag akkor, ha
ellenünk. Isten, csoda-király, segíts.
Hatalmas szellem és szerelem Veled.

A királynő mágneses tere

Álmaim, szentélyem, munkásságom
angyalok vigyázzák. Hiszem, tudom.
Szabad, szép terem bármit kimondhat,
feladatom éppen ez. Szellemi
rácsok, az örök hálózat őrzi
lépteim nyomát. Régóta vártok,
várnak rám. Légüres, negatív tér
a pozitív sugárzást. Halálok
nemzete a feltámadás erőit.

Szerelmem, ha kell, ha akarjátok,
földöntúli intelligenciát,
az örök birodalmát földeli
Nektek, viruló hazánk édenét.
Ady, Bartók, Dalí, Klimt, Liszt, Rodin.

Lényegiség

Az élő szent-szerelmetes szabadság
lélegző fája kérge beszélgetünk.
Kékség józan, adott frekvenciáin.
Fény-gömbömben világok világai.
Óvnak Titeket gyilkos sugárzástól.

Van Gogh hullámozó kék, ős-zöld hátterén,
Michelangelo Madonnái, Dávid,
haragos Isten intelme, parancsa
irányt mutat szép, piros égbe nyilam.
Sápadtsárgán piros kör-reménységem.

Fej nélküli kő-Vénusz fehér szárnya.
Szent-korona erőm a Boldogasszony.
Fehér kékség tart piros-fehér templom,
Szentlélek hűvös szele, szent Nemzetem.
Őrzők vigyázzatok. Jöjj el szabadság.

Megszülöd a rendet. Játssz, oktatód
szép, komoly fiad tanít angyalokat,
veszett kutyád jól fogod, nem eresztet.
Sziklámon fekete párduc napozik.
Nagy sötétségem nyel, fal, Nap sugározom.

Kő-Vénusz fej nélkül nem gondol, nem gondol.
Alfa és Omega mágneses terét,
mágneses vibrációd szerelmesem.
Megőrzöl, ébresztet, ha jön a Sátán.
Rózsaszín a lég, fényes csillagaim.

Tiszta, szép, nagy sötétség mindent elnyel.
Nagyboldogasszony koronája fejem
atombiztos bunkerben tartom népem.
Fújja Isten világait Minékünk,
szövetséges angyalok tudjuk, értünk.

Yin-Yang, harang szól fekete zongorán.

Kétsoros

Szörényi Leventének

Koppány és István király békében kezet fog Árpád népében.
Szerzetes, tiszteletes, szép, láthatatlan katonák Erdélyért.

Dobogó-kő

Pilisszentlélek és Dobogó-kő.
Szép lassan, nyugodtan dobog a kő.
Erődítmény falai őriznek.
Boldogasszony forrás koronáján.

Árpád-vár magyar adó-vevői.
Francesco-sziklámon föld sugárzik.
Hullámok terelődnek, mágnesünk.
Szakadékos hegyek, rőt katlanom.

Réz-nyíllal bemérik energiánk.
Nyugszom, meditálok, elmélyedem.
Légkör-, Nap-sugárzását fogadom.
Hegyek hűsén hóm, láz-Föld bizserget.

Jönnek királyok, bölcsek, pásztorok.
Világok szennye, áldása tart meg.
Nagy sötétség, világok világa.
Yin-Yang szép köre, Üresség-Isten.

Semmi nem-Lét teremtető árnyain.

Ellenség ismeri csakráinkat.
Éjjel jön, hátba támad, ha alszol.
Őrzők vigyázzatok...
Gyilkos erők. Nagyobb energiánk.

Kereszt és jogar, piros-fehér-zöld.
Arany pálcán szív, nyolc abroncsos gömb.

Tövis-kerítés

Messiások keresztben, koncentrációs táborban.
Győzelmi, arany glória és kard óv rőt Szentlélek.

Boldogasszony

Takarj be palástoddal Szép Szűz Mária
Magyarok Nagyasszonya Nagyboldogasszony
Boldogasszony Anyánk régi nagy pátrónánk
Boldogságos Szent Szűz szegények támasza
Isten gyönyörteli szolgálóleánya
Legyen nékem a Te édes Igéd szerint
Palástoddal takarj be Szép Szűz Mária

Piros világok

Esterházy Péternek

Piros hullámokat közvetítek az égből.
Világok világa szerelmes színeit.
Tébolyult Sátán csahol bős, hangos ellenség.
Üveghegyek óva intenek, vigyáznak Rám.
Fény-erőm édes gömb és egyenes peremén
áldásom fújom szeretett, égi hazámra.
Pázmány Péter, megtűröm most ön-gonoszt messzi,
távol, rőt határomon meghúzza holt magát.
Járom az isteni utat. Egyik szem égből,
másik alant. Veszett kutyákat békén hagyom.
Fáj a megkínzott, sötét macska véres fara.
Figyelmesen hallgatom angyalok beszédét.

Isten

Tejfehér ködmező határtalan boldogságában
kékízű, égitű testvéreim. Angyali nyelv
hozománya rút Bábel közelén. Fény-Ádám beszél
általam, az isteni közvetítés folyton-folyvást.
Az ég madarai csipogását értem, mágnesez.
Piros nyílegyenes út Istenben megtér a világ.
Szerelmes szerelmesen, Isten, Isten szólongatom,
hívom és ott terem, megóv a legnagyobb gonosztól.
A szentháromság Lelkében elmerülünk, szól Hozzánk,
int az égi Úr. Megérkezünk. Édenkert csodája.
Megőrizzük egymás teljes-egész személyiségét.

leány

Csodálatos, terebélyes, isteni fáim
mélyen gyökereznek a földben feladatuk.
Szabad, szép lány énekel nekik, ég dallamát.

Harc

Isten földi birodalma kitárul előttem:
kő, növény, állat, ember, angyal, a Mindenható
nyelvét ismerem, megértem. Piros hullámain
ég-föld között közvetítem. Tereim éterét
elföldelem szép, sokszínű szabadság-szerelmet.
Partnereim: Isten drága, kedves szellemei,
Mindenszentek, uralkodók. Bajban megélednek.
A hosszú úton befogadtam őket, kísérek.
Erejük, mágneses terük él bennem, hívni kell.
Isten eszközeivel élünk, nem gyilkolhatunk.
Ember, vigyázz. Angyalok rángatnak fény-drótokon.

Szimbólumok ereje

Szent angyalok harcában kiépül égi, sértetlen trónusom.
Nemzetem borítja kék palástom fehér liliomaival.
Fejem az arany országAlma és a szent drágakő-korona.
Aranyszíves aranypálca nyolcabroncsos üveggömbbel a fény-
jogar megillet. Dolgaim közt teljes fegyverzet felvértezve.
Égi birodalom dicsősége forgó sugárköröket von
körém a női buddha, dicső Szentlélek fehér mágiája.

Győzelem

Diadalmas Vénusz, fehér márvány-test
könnyeden pihen mosolyán almái
derűjével. Páncélban-pajzsban őrzi
álmaid békés megvalósulását,
virágba boruló, édes gyönyörét.
Kék virág feje, szeme szürkésfehér
trónusának. Szent burok, palást borul
nemzete egészére. Szép szentlélek
áramlik, kiárad, átjárja szikla-
erős akaratát, képzeit. így
lesz világ, isten földi birodalma.
Tiszta uralma áldás és békesség
mindeneknek. Teste örökkévaló
hazájában elmerül. Megszereti
a sátánt, istenében megtartja őt.
Legyőzte a világot. Poklok árnya
nem vesz erőt rajta. Halmazuk közös
metszeteit bevilágítja, áldja.
Szeme diadalmaskodik mindenben.
Gyermekei katonásdit játszanak.

Szfinx nyugalma hegytetőn-trónuson ül.
Lézersugaras szeme áldás-gyilok.

Tisztaság

Fényes-fehér kádamban világok szennyleve.
Fehér tűzhelyemen katonáim por-piszka.
Liliom, lótoszvirág kelyhében égi fény.
Gyilkos sugárzást sötét éjszakám elnyeli.
Fekete csillagaim örök álmom méhén.
Fényvezetékes oroszlánok áldás rétjén.

Boldogság

Fény-testem szépségesen tündököl kék egekben
kiárad világok világa, mindenség árnya.
Ólom-sötétség, gonosz jön férjemül, megáldom.
Békességért könyörgök, fegyverek hullásáért.
Isten gyermekei sugárzása életben tart.
Ragyogó, csoda-gömb közepében elbújtom
kék barlangom selymes ölelésébe nemzetem.
Világok világa fény-gömbjében megőrizem.
Határtalan boldogság békéje erősségem.
Rózsaszín habokban napozom a borzalomban.
Gyilkos sugárzáskor éjszakában semmi vagyok.

Harkányi küzdelem

Boldogságig lassuló pusztulásom.
Ellenállás nélkül, hazám, gurulok.
Kor-katonák, lidérces életidőm
jelenét, platánsor ideggömbjeit,
olykor pusztítom gonosz ördögeim.
Fekete mágusok megszállják agyam,
irtom múltam gonosz szellem-jelenét.
Magyar hon igaz alkotónak nehéz,
harcokkal megszentelt, véres gyémántom.

Pécs szép városa

Város centrumában a fogyasztó szellem
rabigában. Madzagok végén holt bábuk
istenek, haramiák kegyetlenségén
idült halálok, sivár vásár vágyai.

Krisztus és Mária leplein esengék
üdvözült ország taposom riadt kígyóm.
Szent hegyre ballagok a város peremén
fakeresztről leszálltam Isten szemében.

Nézésem háromszöge, rőt energiám
földeli neked, hazám, szép, szent Margitot.
Fehér-fekete, ős-szerzetesi ruhám
székesegyházam, szentléleknek temploma.

Stációk örvénylő labirintusában
vérszívó vámpírok, dionüszoszai
idők-évszakok pusztuló vendégei.
Szép fény-testem szűzies, fehér kápolna.

Szent hegyen kacagó, ős-fenyő-stációk
koronája fejem határtalan boldog,
édes Isten-arc nevet mosolygó hegy,domb.
Hűvös láz, gyöngyöző kék kacagás, szentség.

Felszabadult örömöm szegény szabadság,
fényes töviskorona, kard, kereszt, ország-
alma ölelő-zöld erdei fenyői,
Krisztus-király oroszlánjai, gyűrűi.

Boldogasszony alázata árad széttárt
karjain a fényesség, szemszög nézésén,
égből alatt, Csontváry csukott szemei
Isten városában elszánt J. Pannonius.

Eltökélt, szép apostolok fegyverzetben.
Liszt páncélingben óv és véd, borít teste
omol ránk, int az ég dicső csillagai
hazám felett szent koronám, szép lepleim.

Siklós

Tested várát véd, mint Szentlélek templomát.
Intelligens fáraóhangyák serege,
igaz, magyar harcosok, szép barátaid
az éjszakában jönnek mind. Egyedül vagy.

Angyalaid boldog emléke elkísér
üdvözült szerelmek édes fényessége.
Olajfák hegyén mégis egyedül maradsz
éjszakai táj áramos didergésén.

Elnyeled és kiköp az Isten próbája
szép, szerelmes Ige. Taposd a hangyát,
kaszabold mérges kígyók, sárkányok fejét.
Tejfehér ködben egyensúly önvédelmét.

Szentlélek templomaként óvd tested várát.
Büntetlenül ellenség nem hatolhat be.
Rafinált barátok ne tréfáljanak meg.
Szövetségben hazádért. Ne mások ellen.

Szellemi szférád legyen kő rendületlen,
áramos otthon. Tudd, a bábos dolgozik.
Szeresd Isten rabjait, ők sosem bábok.
Vértanúk, mártírok, fény-test angyalai.

Óvd szellemi szférád Istentől Magától.
Közös kincseitek majdan széteszthatod.
Szabad leszel imád ragyogó sötétjén
tündöklő-sugárzó fejtetőd világa.

Sötét tested bekebelezi, kiköpi
fényessége fényed. Szikrázó csillag-fej.
Fejtetőd világa bukott háromszögben,
fordított-fekete háromszög világban.

Címerek

Szelíd, jámbor oroszlánok ereje jobbomon
ragadozó halálmadár öli ellenségét.
Koronás nőstény-vadállat szabadság szerelme.
Fekete holló aranygyűrűje, aranyalmák,
aranykígyók ravasz fondorlatain üdvözl
magyar kard, kereszt, koronázási jelvényeink.
Isten arca mint sárkány, angyalszárny koronával.

Költő

Költő-lényem hazám szellemi szféráján
kínlódik, szenved. Angyal harcol fölöttem,
dicsőséges jó győzelme kiárad rám,
beteg agy látomásos képzelmeire.
Biztosan tudom már felemel magához
fényességes birodalma harcaiban
ott leszek benne és vele óvom hazám.
Elnyelem, fújom vissza hatalmát ürrjén.

Szentség

Apró Antalnak

Fény-kádamból kiveszem a fekete fésűt, az édesded, fekete rongydarabot.
Erzsébet, Kinga, Margit szemállása szemszöge segít, szereti a magyar gonoszt.

Hazám

Fényes Kárpát-medencém telihold udvara hazája
sugárzik Isten sasmadara a világra, égiek
jószágos-irgalmas ragadozó szépség királynőjét
nem birtokolhatja sem szerelem sem halál sem fehér-
fény imádatát elnyelendő sötétségem világa.

Telihold-fejem udvara glória fényköre sugárzik viszonylagos a szabadság
angyali szellemeim.

Istenemben

Párhuzamosok a végtelenben metszik egymást
X H eget-földet összekötöm Y Z L zsenim mondja isten
akarat és képzet megalkotja világait
őbenne őáltala szentlelket is elejtven
az Istenszerelem vágyódik bennem a földre
kis piros-fekete körök megigazulása
elmém és tudatom behálózza létezését
fény-galaxisok tejfehér ködén fény-spirálok
csillagködök gázfelhők lehelet-idegerdőm
elmém és tudatom bejárja ő mindeniségét
arca vagyok fénytenger fény szemén rőt fénykönnyek
fehér márvány ragyogó gyémánt rubin és gránit
vénuusz a kis sárgás-piros almával sivar nap
vérnarancs-gerezdeim teljes fegyverzetben szfinx
sugárzó lézerszem magvető testlélekszellem
edzett ápolat óvott megvédett tiszta szép igaz
gyilkos és méreg nélkül határtalan boldogság
nem fogadom el a földi poklokat tébolyát
magamra veszem ütések halálok sikolyát.

Van Gogh Budapesten

Egek rétegei koronáján gonoszkodó szellemek zavarnek
elfogadom tanácsokkal ellátom pusztítani nem hagyom magam
üres légző térben négyszögesített kör-templom kő-keresztjeinkkel.

Elektromágneses erőter hagymalevelei telefonhívás
bor-kenyér könyv a csend-élet szellemi hazám megnyugtató ereje.
Sötétség nyomorultjai zárt szobákban levezetődik feszültség
örök utakon szántja műveli a földet akaratuk vigyázzuk
energiájuk kanalizáljuk óvjuk szeretett nemzet erőit.
Fekete magvetők földművelők kézimunkázók készül a szöttes
zárt ajtók mögött és energia eláraszt világokat a tébolyult
feszültség magába beeső távolba tekintő ígésző szemek
elektromossága színei gazdagság tejfehér kékjén sötétség
istené médiuma elnyeli és visszasugározza fényét
éjszakáján nyitott száj virágai föld gyümölcsei leveleink
a föld szerencsétlen nyomorultjai tébolyult feszültségén álmok
álmai sokszínű gazdag világaink virágai termései
piros és zöldtetős házak reményteli utcái boldog cipői.

Létezés

Szomorúság erőtlen szorongás gyász sötétjén
ölelő karok vigasza keringő forgásunk
kerengőin absztrakt tudat keresi eredet
titkait rejtélyes rejtelmait hullámokon
színek magok létének élete mibenlétét
miben rejlik pigmenek és a fény násza álmunk
burjánzó élet színrengeteg színes világok
virtuális lét reális irreális téridők
képzelet szülte imbolygó valóságunk inog
ingadozunk álmok képzelt valódi létezés
igazság szépségét szolgáljuk túl jón és rosszon
akarat és képzet túláradozó feszültségünk
energiaközpontját energiaátadás.

Szellemvilág

Mindszenty szellemem gumibotütések alatt roskadozik.
Krisztus szellemem többször is elesik a kereszttel összerogy
erőszakos világ sötétsége súlya alatt kínok kínja
kínjai tébolyult sikolyokon poklok rémségei csúszó-
mászók fenyegető gyilkos jelenése vergődés öngyilkos.
Üdvözült boldog egekben ismeretlen az önmarcangolás.
A Sátán létezik: gyilkol. Bioáram. Boldogtalanságunk.

Szellemidézés

Párhuzamosok a végtelenben metszheti egymást jó-gonosz
elektromágneses erőter egyesül szeretheti egymást
érezheti átjárhatja átáramolhat egyik másikba

szellemek szférája ha pusztít vagy gyilkol menekülj hívd szólítsd
segítő-gyógyító pártfogó örök szép örök igaz szellemeid. Szentség.

Fehér kebel

Kiterített nagy fehér-fekete halott nap-közöny virágaival.
Vadállatok erejével a szelídség, kígyók sziszegésén élet.
Piros dobogó szív éltető ajándékozása imádságai.
Sok-sok semmi öröklét pulzál aranygyűrűin a játszi-kedves fény
titokzatos elegáns csipkébe burkolt szent sötét mélységeiben.

kicsike-(érdekek)

Csecsen örmény grúz palesztin Belső-Ázsia Dél-Amerika Észak-Amerika
világ-fejem világok-virágok hasadás-pusztulás isteni öröklét fénye.

fekete csipke

Fehér márvány mellszobor tejes fehér köd angyali fénytengerében
fehér harcos keblem borítja fekete csipke legyőzte a gonoszt.
Felszív kiszív kiürít kiürül előre bukik – hajló fény-teste
szentélye ligetein fekete párducokkal párzik szeretkezik.

énekel

Feladatom ürességén vadkan vére elfolyik, torreádorok
piros kendőjük lebegtetik az állat feletti győzelmi ünnep
kristályszerkezetein tiszta médium az ős-Semmi ligetein.
Dobogó földalatti hang ösztöne torz zsoltárt, glóriát énekel.

felvett

A város és világaim felett fújom csillagpor tejfehér ködöt.
Tébolylult szemű lézeres angyalok szépsége egymás karjaiban.
Havas téli napokon az örök tavasz fehér márvány tollas szárnya
könnyed pille-ölelés elektromágneses lázas hullámaikon
nagyon szeretlek határtalan szomorúsága szép szeles napokon
pirosít menyasszonyt hullámos szőke hajam borít tested aranyát
őrült hercegem fehér lovon piros köpenye leplein ős egek
hódol mennybe felvett királynő angyalok csillagai birodalmán.

Szent Erzsébet

Koronás fehér-aranycsíkos útjaidon
keresztes bíborbársony erszény aranyai
ragyogó-sugárzó pénzérmék kuncogása
csilingelése szegény nyomorult szemekben.

Koronás-glóriás szent agyagtest tüzei
szenvedélyes gyász-körök fény-könnyei gyöngye
gyöngyei rózsalepleken fehér kenyérben
zúzott megőrzött törődött búza-szemei.

Aranykalászos búzamező lengedezésén
lázittas ős szépség isten-, ember-szerelme
napégetett létezés izzó szabad vágta
betegek-szegények szelíd istápolója.

Koronás-glóriás szépség szent szegénységben
áldomás adományai áldott áldása
fehér ló ösztöne vad szeles ritmusain
széllel tépdesett vágta dobogó szentségén.

Fény-gyöngyök oltalma fehér rózsaleplein
vad vágta szerelemittas szép szabadsága
meleg szeretet hitvesi ág hideglelős
isteni márvány kövön szegény nyomorultak.

Szent szerelmes szépség a kórház láza.

Erzsébet

Viharzó viharos szenvedélyes vad vágta
szent szép szabadsága izzó isten-szerelem
tüzes fehér ló hátán gyöngyök kristályai
fénye fényessége világa szeles vágta
vad ritmusán dobogó szárnyalás szabadság.
Viharos vad vágta viharzó szenvedélye.

Patak

Váram templomom könyvei tisztavízű csobogásán
szent fényes ereklyém boldogságom bíbor-bársonyán
gyöngyöző patak aranycsíkos fehér utam koronám.

Csontváry

Szenvedélyes zuhogó vízesés szivárványos díszai
fénymintáin felépül az égi vár kietlen városa.
Gazdag sokasodó teremtes zöld lombozata ágai
a magányos cédrus piros csőrű fénycsont elhagyott múltja
az üdvözítő és anyja kövek kútja tiszta forrásán
felekezetek klasszikus művészet romos színházai
élednek sivatagi nyújtott arcon-testen égnek tartó
tárt karok győzelem kék égen a karvaly héja hófajddal
tejfehér ködfátyol leplein fekete görcsök elnyelnek
áramos sötét sziklák mindent megemésztő hullámlásán
robbanó élénk színek tébolyult üdvös üdvösség
méltóság dicsőséges sétalovaglás áldott szép malaszt
leterített szentlélek képein örök szenvedély tartás.

Alkotás

Lovak erejével meghajtott malom.
Testük a körkörös faszerkezetben
megfeszül lógatják fejük se hal lát
néma halott ösztön olykor nyugtalan
riad retten prüszköl és berzenkedik.

Álmom szellemeivel lovagolunk
a hátán körbe-körbe keringésünk
örök kényszer unott rejtély talánya
isten van isten nincs isteni erő
erőnlét rőt-fekete energia.

Energia, hang: írd meg akaratlan
új újra az ismeretlen kötelez
képzeteim képeim támadása
lét létezés a nincs gazdag határán
örök álmai keresetlen formák

keresetlen kapott anyag forgása
kiválasztott nyelve alakzatai
ösztönös alakulása teremő
választásai így is létezni kell
üres mindenség semmijén szép létem.

Létezés

Kör- faszerkezetben lovak tébolya
feszült-feszített halott közöny-testük
fejük kókad lagymatag földnek billen
olykor megrázzák berzenkedő lényük.

Isteni mátkaság szerelmesei:
az aranyszőrű ló ágaskodása,
megfeszülése az égnek pokoli-
földalatti igavonó borzalom.

Isteni mátkaság szerelmesei
álmai képzetei vízióik
látomásos illúzióik delén
a túlságosan emberi dicsőség.

Túlságos-igaz mindenség semmijén
az emberi-isteni mérték szellem-
világ szép zsenik birodalma –nincs más–
álmai képei ködén végzetek.

És. Lovagolunk körbe-körbe-körbe
üdvözlő-üdvözített boldog árnyak
szellemek örök tó partján lombos fák
koronája int meghajtják úr-fejük.

Lovaglás tó partján árnyaink ködén
fény-testünk isteni éteri testünk
szerelmes ős-találkozásai
legszebb igaz emberi lehetőség.

Lovaglás örök tó partján lombjaink
sustorgó-suhogó lágy zizegésén
árnyaink szellemeink örök-létén
örök isteni alakuló mérték.

Lovaglás partján örök zizegésünk
álmai hús nyugalmán int egymásnak
szép isteni-emberi mérték teremti
alkotó hús nyugalmán a fény-tenger.

Az örök fény-tenger alakuló-változó
alakzatai gyönyörteli bizsergésén.

Psalmus Hungaricus

Túrót eszik csillagösvényen a cigány
leba-leba haj Csaba királyfi túrót
eszik fény-áramlat morzsáit a cigány.

Atilla király birodalma síneken
cenzúrázott Csaba-fi Amerikában
csillagösvényen erdély fény-morzsáival.

Túrót eszik bartóki zseni-bagatell
fény-tenger fény-morzsáit csillagösvényen
leba-leba haj a cigány túrót eszik.

A cigány. Csillagösvényen. Magyar zsoltár.
Magyarok istene csillagösvény-kardom.
Túrót eszik bartóki zseni-bagatell.

Rodin fehér márvány szerelmes világa
aranyló zöldellő-virágos örök tavasz.

Örök párosok

Örök párosok a szerelem táncosai
férfi-nő hűvös műjégpályán jól ismeri
szép lépéseit a könnyed táncnak. Bizalom.
Forog a férfi pörgeti szép hölgységét körbe-
körbe a hűvös izzadt jég fölött a légben
levegőben dobálja forgatja-pörgeti
társát örök szerelemnek a biztos tartás
megfeszül a női test a combján megőrzi
bizalmát a tökéletes kifinomultság
a tehetség isteni nászán virágaik
légben és levegőben megtartja partnerét
hátán fenn a kéklő egekben nem ejti el.
Perfekt tökéletesség végtelen bizalma
közös érdekek lehelet-finom varázsa
állatok ösztöne bájos táncos játékok
fejét csavargatják nyomogatják és repül
a nő a varázslatos körön belül le s föl.

Szerelmes szoba

Fekete nő lantjával kiterítve színes virágaival
fény-madaraival hosszú nyaka szürke egeken át ível
az álomvilág rózsaszín szeme pillái leveleivel
ördögi kő medúza-maszk dermeszt szépséges kül-belvilágot
fényes vizét kékeszöld hegy okádja rózsaszín ég kis háza
ülő fénytűző nő kis piros ékszerdobozával az égi
arany-asszony felvett fiaival fehér lován piros palást
hódoló férj angyali parkja zöldellő mezőin rétjein
fehér márvány női mellszobrok tavasz-nyár-ősz-tél piros szája
fényes arca széles nagy piros száj vastag fekete szemöldök
fekete kontúros gurgulázó-áramló kőszem fényesség.
Virágok világa világok virága szerelmes világ.

megérkezett energia

Fásult-fáradt ólomkatonáim barlangjuk hűvösén
boldog szerelmes üde kacajom ólomgolyói
megvédenek termékeny csörgőkígyók ádáz mérgétől.

Mezítelen jóllakottság forr bizsergő-pezsgó vérem dolgozom.

Mars bolygóm harcos vas-fegyvereit eldobtam pajzs nélküli ólom.

Szerelmem

Szerelmem változó-alakuló szép alakzatai
fénytengerem formái istenem apái fiai
férjek szeretők szerelmek segítő drága szellemek
anyák megmentik életem: könnyekig csöpögő hálám
nagyboldogasszony magyarország királynője asszonya
fényhazám teste halálok halála árván hű igaz
szép vadrózsa csodatévő provokatív erejével
töredezett gránátalma rózsaszín cseresznye-virág
kék lepleken szőke tündér töretlen ősz hajú hölgy
vízgyűjtőmedence titkai áramlás-technikái
isteni fény- vízvilág áram-ló ős gépezetei
elektromágneses információk rengetegében
kreatív létezésem szellemek áldott martaléka
kék-áfonyaszemű harmatos selymes tiszta üde csodagyermekem.

Fiaim

Fekete halott gyermekeim nagy fájdalmukban
gonosz kígyókká változtak tejfehér keblemen
szomjuk nem oltotta halálom mérgük megkínzott
elpusztultam megsemmisültem míg kénytelen-kelletlen
levágtam fejük kérte isten izzágot az anyától
forog-kering gyönyörű fehér ruhás üde gyöngy-kacaj
ablakát kitarja és árad friss levegő életén
áporodott nyomorék roncsok bűze szépség helyébe
szerető segítő irgalom imái szellemei.

Visszatérés

Atila király birodalma síneken fekete ferdeszemű pár
végtelen szerelem nyolcasán Csaba királyfi csillagösvényen
száműzött cenzúrázott magyar nyelv hőse piros szíve budapesten
Anna karjain leánya Jókai sarjadék igaz ivadéka
vallásalapítók közt teret időket nyer szellem-isten-hazában
magyarország királynője magyarország drágalátos nagyasszonya
margit-szigeten szép gellért-hegyen piros téboly az ország házában
nagy család háza a magyar mítosz.

hiányzó emberi

Rémisztő-riogató-el-kimozduló protkó felfrissít elszédít
álmaim örök virágzó tavaszán tekergő-tekeredő barna
harisnya csodaszép-csodatévő selymes-harmatos zöldellő gyepen
leborotvált fanszőrzeted szálanként ragasztom kopasz fejtetődre.

Családom háza isteni-szellemi magyarország a világ hazája háza.

Új evangélium

Duna Tisza törésvonalán isteni-szellemi hazám királyi párosai
birodalmi hadvezérek gandhi ki éhen hal nemzetéért siratóasszonyunk
ábrahám hét halált halt fiaiért földre borulása leplei beborítják
ady sír fél koponya fekete sötét szakadéka vigasztalom el nem hagyhatom
huncut rafinált elmosolyogja magát drága egyetlen hamvas tiszta lázas arc
krisztusi ferenc női buddhám nap fiai tiarás uralkodók mátyás király
ki gyilkolni nem kényszerül nemzetét gyűlölködő bosszúálló fukar isten nem
isten tán talán bolygószellem föld szelleme meg nem váltott nem üdvözült ős anyag
hetedízigen hatezer éves isten nem isten maga az irgalom-kegyelem
ajándékozás megbocsátás sugárzó-ragyogó nap csoda mennybe felvett krisztus
az éteri test nem a rongyossá cafatokká szakadozott húsvér eledelünk
attila ösvényén az új evangéliumot csillag-istenport drága szép földre
tehetséget szabadság-szerelmet művészi kreativitás új vallás emberét
ki imádkozik elmélkedik szemlélődő komoly zseniális ős intenzitás
éltető újjá éledő éleszt ébreszt új megírt-megélt evangélium a csoda medítál.

Jövő

Új megírt-megélt evangélium csoda-szép
ős új ember művészi kreativitásunk
jövő esély-gömbök: személyiség-védelem
testlélekszellem építő éltető álom
oltalom védő kincseink szivárványain
attila ösvényeden írom jövőt evangéliumát.

dunna

Zárt burokból paplan alól kitekint szép sárga a napvilágra
öntudatom lelke alvás halála után képeimbe vetül
dunna alól kitekintek szellemvilág kísértetháza vagyok
hetedik körben fordított nyolcas határtalan örök szerelem
dunnából képeim öntudatom lelke jelenő szellemei
üzenetek a vak világnak virágos rét mező nem aluszik

elfelejtett forgácsok

Fújja a szél leveleimet az éjszakában pergése-forgása.

Álmaim delén forgó nyolcasok képzelete álma
képzetek sötét ajtók mögött fénytetek áramlása.

Sötét fásult fáradtság mágiája ajtók megnyílnak mögöttük fekete-
tenger hasadása fényszemem varázslatos bűvös vadász édes meséi.

Részeges cseppjeim bor szelleme itatja magát egy csepp sem marad nekem.
Vére hulló fecskefű ontja kiontja pirosát kiürül vágyakozás.
Hullik parazsa szív hasadása megszakad zuhan darabjai semmibe.
Kincses sziget álmai királyleányok fején talár diadém tiara.
Kifújja magát hőzöngés a semmibe nincs lehet van lehetőség.
Származásom okán létezésből teremtek a semmin édes álmainkat.
Fekete ajtó terét daraboljuk hasogatjuk attila hetedikét.
Attila darabjait majszolom csámcsogok morzsáit űrben aranyozom.
Űr-fejem csillagai szélvédett szellem megőrzi világunk a gonosztól.
Borzalmasan fáradt kimerült sötétség ady attila üzen szépséget.
Talány rejtély rejtem rejtelem jelenésük örök keresem felejtettem.
Nyílt ablakok résein áramló kitekintő fény világok világa létezésünk semmijén alkotó világok.
Nem kedvelem megbuktak rég az olymposi istenek egymást büntetik felfalják.
Szemezgetem attila gyöngy-szemeit.
Kóborló álmaim delén kedves szellemeim kacsingató kacér hívása üzenetei.
Kitekint magyar élet hajnala nemes udvar áldott nemzet társasága.
Szellemi királyság őrzi várunk magyar életünk hajnalán.
Dicsőségen túl éltetem örökkön határtalan szerelem szépség mozgat mindeneket.
Szépeim-díszeim üdvözített kékszemű áfonyák.
Tejfehér ködök falja fújom tündéri angyali létezésem szellős áldás a világra.
Lidérceim szárnya alatt üdvözített szellemeim csalogató kedves játéka.
Királyi koporsó magyar kísértetház legyőzött elemei halála örök élet.
Gyógyító mágneses karperecem dísz határtalan szerelmeim elektromossága.
Földi poklok egek bugyrai körei szép fehér árvácska hazája.

Virágzó karácsonyok szellem-hazában.

Sötét tenger fekete csipke elnyel üresség teljességét.

Kitekerem kiterítem kifordítom befordítom mégis bunda a bunda sötét úr.

Forrásom vizein manók éltető gyöngyei.

Pénzes zsákot katonaságot nemzetem szolgáló rétegeit nevelitek míg én isteni szellemben szerelmetes összetartom.

Anna, Magyarország hitvesévé tettél felavattál.

Gyöngyöző habfürdöm kiöntöm áraszt kék kádam kék vizeit.

Egyetlen drága sánta kicsi macskám nem engedlek magányosan egyedül rőt poklokon.

Sápadtsárga csillagom piros gyöngyök virága Magyarország éke.

Erzsébet testét-vérét kenyerét borát osztogatja piros rózsákká változik.

Krisztus teste az ostya a fehér kör egek üdve birodalmi.

Ábrahám siratja a siratóasszony el- megtévedt vak-süket övéit.

Tiara szellemi hármassága a teremő a holt szerelem fia és a szentlélek.

Menyegzőm római pápákkal áldásom közel.

Vár asszonya vér és arany önfedelt varázs piros szíveket szolgál fel asztalánál.

Borom vércseppjei és őskaján éled felvidul tökéletesen táncol asztalomnál.

Beköszönt a halál ligetek bozótosában.

Minden nyomorékot ki kopogtat megáldok és befogadok égi királynők égi anyák birodalmába.

Udvar vár asszonya rend kegyeltje római pápa kedvese menyasszonya égi asszony.

Lengő-lebbenő fénykísértetek drágalátos szellemeim a céda határtalan szerelmem.

Körtáncot járnak fénytestem körül fényes porhüvely babérkoszorús szőke tündérlány.

Gyógyír elektromágneses csodaerő égi asszony a céda drága jó szellemei.

Pezsgő jó bizsergés a jóság elektromossága meggyógyítja agyam a vén beteges oroszán a mennybe felvett krisztus magához vesz a második éjszakán Beckett és Romhányi Török.

Borsólevesem zöld remény gömbjei a cérnametélt nem elvetélt szellemi születettek mint virágszálak búzaszálak fénytettek fénypálcák fénysejtek fényspirálok isten bő levében fénytengerem sötét fekete űr az éjszakában.

Kirobbanó nyári varázs hintázom a rózsaszín tejfehér köd fénytengerem zöld babérkoszorús remény egek hierarchikus birodalma tart.

Befogadott az ős örök rend kikönyököl a csillagok.

Itt vagyok nektek kéktengerünk kék fény pálcikái a kék bolygó örök határtalanán üdvözlőjei egyként egység egy időben mindnyájan egy egyszerre együtt is metszi egymást fényapáim fényférjeim fényfiai az örök egység legyenek mindnyájan egy.

Üres föld-serlegem táplálom humuszos fekete földdel míg kéktenger hús-hüvös hűsítő álmait virágzom narancssárgás sápadtsárga a rózsaszínt.

Gandhi-szerelmem pálcika-lábai él-hal éhen hal nemzetéért.

Nagy váramon osztozkodik a paradicsomleves a mákos tészta holt szemei fehér-fény-szálas idegcsomó-kötegei búzaszálak frissen sült barna cipő a szürrealizmus a bolond az isteni energia és szellemem távoli területeket szépség képeiben összekapcsoló esztétika-zsenim.

Barlangom kozmológiája őslélekem öntudatlan álmokképei látomásai álmaim öntudata képei képzetei szellemeim párhuzamosok metszetei alakítják a művek egyetemességét az egyetemes művek színterét színpadán és a kulisszák mögött.

Szerelemben párkapcsolatban házasságban fontos intelem a libikóka akadálytalan örömteli-gyönyörteli-életteli mozgása a friss üde friss tavaszi nyári őszi téli friss üde levegőn.

Behorpadt fény-gömbömben akadálytalan horpadások nélkül áramlik szép szellem-világ és magányos cédrusom piros csőrű fény-csonk fénycsókja elhal kivirágzik múltam jelene jövője üdén frissen az örök tavasz rodin kizöldül a hajnal zöldell rügyezik magyar házam-hazám áldott örök élet fája.

Fa szarvas: a fa és a vas szarik a szar fát és vasat álmodik.

Vasárnap: a vas nagy árat fizet a sár-napért.

Kéjgyilkosok nemi élete maga a halál a szenvedés és megélik vágyuk a kéj a gyönyörteli gyilok hullák ízes darabjain cafatokon építik eget ostromló egeket karcoló acél-tornyaik acél-oszlopaik míg miközben elvesztik holt merev sötét fekete szemű halottak szép piros vérbő éltető gépezeteit leveszik lekapcsolják és lassan-lassan időközben elvész nemiségük elhal elszűrül kifehéredik lesz tűz és sötét.

Szemed érintem és te összerezzensz elmozdulsz elugrasz védekező-támadó állásba lendülsz ismerem dallamaid zenéd színes alakzataid ijedtedben megölsz elüldözöl hallani sem akarsz rólam látni sem akarsz hazudod meghaltam számodra nem létezem többé nem szereted szabadságod idegen hullámvész rezgésszámát pedig én vagyok és az interferencia lenne a szerelem együtt alakulni a fénytengerben.

Farkasok női beavatásait és nyomait nyomát sem szenvedheti hitvesi ágyam míg mások haja szálát egyengetem.

Kéktengerem állatai rózsaszínű narancssárgás ágyneműm virágai kék-fehér fény-pálcikái metszik egymást-

Barátaim gyilkosaim piros-fehér-fekete útjainkon járván halálos ellenségeimmé válnak változnak –segíteni képtelen egymáson– gyűlölnék elpusztítanak túléltem haragjuk dühét gyűlöletét és megérkezünk az egy egyetlen egy igaz birodalom egysége örök istenségében elmerülünk és alakítjuk világai világát.

Orr-fül-gége és szemészet idegosztály zárt osztály az angiológián visszkapom életem pezsdítik vérem idegeim elektromosságát vérátömlesztés friss angyali szentek üdvözült imái és megóvóm kék családom megáldom nemzetem egészét és fújom tejfehér ködöt égi malasztját a városra nemzetemre a világra.

Fekete cipőjük tágul lépten-nyomon kékeslilás ibolyáim meglocsolom sápadtsárga kannám jó erős kávét töltöget csészéikben fényáramlat és rózsaszín furulyám.

Mennyország helyett olykor a poklot választom mert az az utam.

Kádamban mocskos víz sápadtsárga isteni szülötteit kiemelem éteri magasságokba.

Istenhez tartok hét halált halok egyiknél sem maradhatok színes ruháikat felöltöm tavaszi széllel szellőztetek tisztogatom szép szürke udvarom városait nyakamba veszem és hullik malasztja nemzetemre gyűjtöm szorgalmasan szép regimentjét.

Piros kefém tisztogat isteni hazám tieid mocskos-piszkos sápadtsárga villamos és két piros tulipán csókolózik bő-tág szürke cipőnkben.

Arany háttér paradicsommadarak piros fénygyöngyei fénygömbjei idegek felvillanó-kialvó fénysejtjei idegi fényterjedés ősi világszövetben üdvözült piros paradicsommadaraim.

Fregolimon csöpgönek a kimosott fekete ruhák fekete sötét csöpp-csöpgését fény-malasztta áldássá változtatom.

Örök élet fáján átkozott sötét hálózatok fekete rendszerek tudott tudatossága.

És sikálom mosom-mosom fénykádám sötét-fekete mocskos mocsok-csíkját lassan lassacskán apránként kifehéritem és készítem kávékat sírok megnyílását holt halottak üdvözült feltámadását és csilingel a sápadtsárga villamos és újra ismét leszáll a földre ragyogó-fényes kristálypoharam szellemei.

Gyógyszertáramban a fehér fénykígyó parenyica sajtom üdvözült tekergő-tekeredése forgó keringése a világ kegyelme égi malasztja.

Csodaszép rózsaszín palotám kertjében üdvözült édes malaszt eltotyog bő-tág szürke cipőmben égi időm szürkés-kék társaival rózsaszín szappanom leesett a földre napom fiait

napom seregét serlegét vérnarancssárga pajzsán a kékes fehér nagyboldogasszony fényáradása fényáramlását életek éneke maszk álarc nélküli világok világa piros pillantásai reményem zöld reménység zöld kezekben finoman kidolgozott üveg- kristálytál gömbgyertyám zöldjén gyémántszeim üveggyöngyszemeim az örök tavasz nyár őszi és tél kivirágzik.

Fénycsóva fénypiramis fénytengerem változó-alakuló alakzatai megtöltöm kék körcsíkos fehér csészém tejem tejfehér köd isteni eledel mézével és a feltámadás a zöld reménység a zöld víz megöntöz áradása isteni virágot angyalaim látogatása áldásos áldott reménység reményem.

Bíbor palástban kivetett csöppség holt sárga üvegszemű élő éltetett éltető női buddha kör fafaragott hazám égi királynő időtlen bíbor narancsos arany ékszeres díszes gyönyörűség csoda dallamai áldása áradása műveli a földet és élteti az élet fáját.

Hajnali harmatos húsvét-vasárnap a kékség alfa és omega mindenre kész jó jóság áldott szép nagyboldogasszony a kárpát-medencében élő népekkel együtt boldog szent szerelmetes szerelemben építem egyházamat e kősziklára állataival és jeremiás siratja népe nemzete bűnös bálványimádó bosszúálló gonosz hatalmait és építjük együtt isten égi birodalmát a jó jóság hatalmát épp itt a földön.

Krisztus poklokra száll a kereszthalál feltámadás szent lelke a jó igaz szent hatalom jó igaz boldog szép tiszta emberiségért az egy egyetemes mindnyájan egy egység egy istenben üdvözült faustok éltető segítő áramló-áradó égi birodalmi.

Lehúzom vécém leengedem a szennyvizet és árad nagy Magyarországra égi vizek fényáramlata angyalai szeráfkarok látogatása és az élő éltetett magyar történelem szellemei súgnak susognak felvirágoztatni a nemzetet szomszéd népek nemzeteit Közép-Európa feltámadását és fénykádám mocskos vizében kimosom bíbor ruhám –éppen reám illik– és felhúzom topánkám hamupipőke cipellőjét a százéves álom után csipkerózsika a boldog jelen a boldog jövő száll Hófehérke kiakadt mérgezett gyümölcse és a fényalma dolgozik kedves szeretett törpéivel fénylepleken selymes fehér lepleken a bársony üdvözített hírek hírnöke egek malasztja boldogítani e világot szent egy igaz egy hű hűség isteni királynő birodalmát jó pápák égi-földi kősziklára egy egyetemes egyházamat sarokkő magam igaz anyaszentegyházam égi egység e földi szent világok világi.

Bíbor kék vizeken árad az isteni kegyelem az isteni tehetség áramlik tova a zöld remény reménység árpád-házi királyleányok sokáig keresik a topánka a cipellő jogos tulajdonosát lassan lassacskán megtalálják a fénybirodalom királynőjét és szolgálják az üdvözült lét e világok világa gyönyörűséges szerelmetes szerelmét.

Bíbor mesék kocsiján a gyöngyszem gyémánt fényseme virágai kígyók kiszáritott bőrén nemzetemnek a világnak étekül és kikelnek a dolgok az égi kulcs hullása az áldás a malaszt az üdvözítő és csodálatosan kellemesen bizsergető édesen kisüt a tavaszi szürke nap kellemese melegíti pezsdíti bőröm viaszát és alá bújnak a fáraóhangyák és legyőzzük az egy egység világi világa kígyók lapos tetvek puhatestűek férgek csúszó-mászók birodalma irodalma világait.

Szürke napom nagy szürke autóm nagy szürke cipőm éltetem örökkön-örökké a piros égi gyönyörűség ragyogó tiszta-fényes ablakom világok világa piros-fehér pucolom állandóan újra ismét jól kilássak-

Fehéarany pápák örületes förtelmes magányát égi női arca megszülöm őt e világra legyőzőm panaszos haragvó-büntető arcát a fény-éden üdvözült határtalan szerelmem szerelem világok világa keserű kínzás kínjai nélkül az élet a boldogság házam hazám.

Égi birodalmak boldogok kert-ész-e egek szeráfkarok angyalai égi-földi szellemeim áldott erejével mennyországot földi fény-éden üdvözült igaz isteni határtalan erőm dunnám szent kék igaz egek dicsősége malasztja nem hagyhatom barátaim acsarkodjanak piros vérnarancs vénusz vérbő kagylói az egy igaz istennő.

Megszüölöm isteni gyermekem és tartom megtartom megóvóm megőrizem őrzöm angyali-isteni világban.

Swedenborg szellemem bevilágítja megtéríti szereti poklok poklait és ivadékait madárcsicsergés-csivitelés kivirul bennem vérnarancssárga tüzes tompa nap fiai seregével üdvözít Ophéliát és Joyce lányát álmok álmai angyali-tündéri párosai az alkotó magány az örök tavasz csivitel Shakespeare szerelme ki legyőzte maga mögött tudja az óceánt a sápadtsárga sivatagot és angyali zöld erdő énekel a rózsaszín fűjja tejfehér ködöt égi malasztját fényáramlatok áradását a világra.

Hintázom a rózsaszín tejfehér köd babérkoszorús zöld egeken a szőke tündérleány.

Olymposi istenek játékaiban óvatosan gyémánt-keményen éberen imádkozom.

Testlélekszellem anyagunk a mű zárja el zárja be nyílásainkat.

Jeremiás a siratóasszony siratja bosszúálló fukar gonosz boldogtalan népét ismét az aranyborjút imádja.

Szívemre hallgatva a testlélekszellem követi útját az egy igaz szűk ösvény kegyelmi pillanatait. (Más nem számít.)

Tartasz valamitől ne menj arra a hang segít megóv ne menj arra ha nem bízol félsz és tartasz tőle.

Gyözködnék jó lesz az a mennyország a pokol neked.

Örök cipőm útjain nagy árat fizettem testlélekszellem vére fénye pezsdít éltet erőt ad megóv-megőriz.

Magyar mítosz

Vérem vizem testem kenyér bor égi rózsákká változik erzsébet vér-bor test-kenyér fehér ostyakör az árpád-háziak szent szűzies igazságában örök hazában.

Turul égi násza emese égi vizei álmán méhe túlcsoordulása fényáramlat fényáradat árpád-háziak szentsége hűsége nemes nagysága.

Atila-hun-nemzetségből származó Ügyek és Emese fia Álmos és fiában Árpádban Hunor és Magor vére csörgedez hunok és magyarok örök egysége az árpád-házban.

Hun-Hunor-Atilla-Ügyek és magyar-Magor-Emese magyarok ősanja nagyboldogasszony magyarok nagyasszonya árpád-házi Emese álma Álmos és az Árpád-ház vére pezseg csivitelő fecsegés ősi fény- szellemvallásunk egyistenhitünk eksztatikus táncai dobpergése szellemidézés angyal-szellemvilág éteri fénytestei.

Örök tavasz virágába borítom nemzetem igazát.

Margit mosom-mosom véres ruhám tekergő-tekeredő csúszó-mászó folyosókat tiszta hűs vízzel tisztítom mosom-mosom kitakarítom szennyes házam-hazám romjait megáldom romjaiból kipucolom romjaiból összerakosgatom romjaiból felépítem házam-hazám váram és mosom-mosom tanítványaim lábát.

Békák brekegését hallom a mocsárban és megidézem Spartacust: emberi tartalmak szép testlélekszellem védelmében lázadok szabadság-szerelem élet nevében újra és újra lázadok míg hallom békák brekegését fejemben visszhangzik édes áldott mocsár hangjai emlékei és fény-ölemben megtörténik a csoda a békák királykisasszonyokká királyfivá változik a békakirályság.

Haza áldás és szabadság üzeni Kossuth regiment elmenni menni és nem odaveszni.

Magyarok szép telt idomú nagyasszonya termékeny angyali piros áldása.

Rákosi kijön a kulisszák mögül leveszi sötét szemüvegét és elmegy az ellenkező irányba miután kezét fog velem és jön az Apró meg akar gyilkolni mondja volt nékem én lennék az egyetlen akiért érdemes szeretni ezt a kib..... nemzetet.

Nyakamba szakad a fregoli és veszem a várost éltető-éltetett történelmével a magyar nemzet költő-zsenik nyelvújítók és kivirágzik nemzetem hazája a királyleány bíbor-fehér vára fogadótermeibe felemeli angyal- szellemvilág szülötteit újra és újra magához megtisztítja a kádat a hazát és áramlik áramoltat a fény zöld rózsaszín özönét égi városok égi áldás malasztját nemzete fejére mindnyájunknak el kell menni.

Apáim fiaim meghágnak az örök párosok felnevelnek egek birodalmaiban míg véres ruhám mosom szép tiszta pirosra és fehérre és alapítom szép magyar hont a nagyboldogasszony erdéllyel az uniót az isteni energia.

Apáim fiaim fényférjeim megóvnak a magyar- a világ-gonosztól.

Csaknem megöl meggyilkol mégis tönkre tesz a kommunizmus és utóélete gonoszágai Teréz az örök anya és Anna a Jókai megment és Klimt fényáramlata áradása fényhullámai hullámozása testemen áramlik hitem fényáradása fényáramlata karatézik hajnalban a szoba a megbomlott elme és tudata a hit mely hegyeket mozgat a sikoly hajnal-hasadáskor az üvöltés a karatében rejlő rejtőzködő fényerő- isten körbe-körbe véd védett vagyok minden irányból a fényben a fény legyőzi a magyar gonoszt az erő kifejtés az erő amelyben rejlik a sors a jövő és a feltámadás nemzetem üdvözlő hitem szellemeim lefejez magyar gonosz hitét akarátát a szép magyar prófécia magyarok királynője magyarok nagyasszonya nagyboldogasszony üdvözlő ötvenhat hitler és sztálin határtalan szerelmem nyomorultak nyomorultjait: kleist hölderlin nietzsche és nincs ezúttal gyilkos erő mert vagyok segítő-éltető szellem e gyönyörű virágzó világon az örök élet.

Magyarok ős-nemzet állata a turul megtermékenyíti magyarok ősanyját Emese méhe vize vízesése hull alá örököseim örökébe nemzetem nagyboldogasszony magyarok nagyasszonya magyarok királynője fejem fény ölében fényméhében örök isteni méhében nemzetem örök vize vízesése fényáramlata fényáramlása és az egész magyar történelem munkálkodik bennem a szent igaz hű isteni Magyarország és árad a tavaszi szél és vizeim vizein az égi áradat.

Megérkezem magyarok istene az isteni egy örök isteni egy magyar arca mosolyog rám az isteni egy örök magyar haza nagyboldogasszony magyarok királynője magyarok nagyasszonya és örvénylik kavargog áramlik-árad a magyar isteni egy örök isteni magyar haza bennem és felveszem egyetlen rám szabott igaz magyar égi-földi királynő-ruhám.

Gyilkos-fukar a pénz szelleme fojtogatja nyakatok isteni magyar nemzet minden szellemét megidézem otthonomért.

Magyar Wagnerem megteremtem magyar mítoszaink.

Tavaszi szél árasztom vizeim áldott áldásos kegyelmét magyar boldogok örök férjem hazámra nemzetemre.

Műkő sírhantom

Gyönyörű kék ég napjain apám sírján az erdei fenyő két csúcsa apám és anyám bólogat a csodaszép erdei fenyő igenlő körkörös imáadásában értékes fehér márvány művem és műkő sírhantom évezredekre megmászkodó emlék-mű –

kis piros-fekete bogárkák szerelmes szerelmes vezeklése másszák megmásszák sírkövem műkövem fehér márvány művem követ sírkövet –

Ragyogó jövőm családjá a liláskék fokföldi ibolyák szerelmes szobám a jó humuszos föld kertjeiben.

Kék ibolya búra hajtja a fejét nélkülem édes álma igaz rólam álmodhat és leszáll a harmat száraz tövére mert talál isten egy igaz szeretőre megtér visszatér jános és józsef az éteri fényádám az édeni éva szép jó emberiség ősanyja elküldi isten menyasszonyát egy igaz választottját igaz hű anyját szülőjét szerelmes szeretőjét e világra a nagyboldogasszonyt kerekező üdvözült halált kivirágzik szentek boldogok földjén illatozik rózsaszín-sápadtsárga-narancsos rózsza szerelmes-szerelmes isteni vére isten anyja szerelmese mátkája igaz szülője az isteni szűz szent fiakkal győzedelmeskedik világok világa az éltető éltetett magyar múlt a jelen jövője a rózsaszín tündöklő-ragyogó bicikli boldogok kerekező kertészkező kertészei megnyerünk minden győzedelmes diadalt és megspórolunk minden fájdalmas kínok kínjai kínját. A kígyókat nem nyírjuk ki a gyomot nem irtjuk ki isten szabad ege alatt virulnak élnek éltetnek minket a férgek a kígyók az egerek a lapos tetvek a puhatestűek isten angyalai szeretett üdvözített szellemeim mind szolgálatomra sorakoznak szerelmes szerelmem a föld sója a világ világossága jövőt reményt adok nektek a világnak szent igaz jó szép nemes állataival.

Törzs-istenem fehér-fekete labdája boldogok kapujába mindig gólt dob és szeretetből-szolgálatból igaz hű hit jószág reményem változtatja csodaszép ruháit. Apáim testvéreim barátaim fiaim férjeim fényádám ápolom-gondozom megóvom őket a gonosztól.

A toboz öblös alja faágakon élteti a csúcsot a reprezentációt oltható-olthatatlan kötés a művészet a mű-anyag nem kábítószer halhatatlan elme dolgozom föld nedveit levét narancsos-piros-rózsaszín poharam föld-cserepem föld-serlegem humuszos fekete föld élteti e bolygót és fényes népét és áldását adja rám a pápa e világért az égi királynő árpád-házi nagyboldogasszony emese és álma hunor és magor attila a világ boldogai kisleányai egymás közt dobálják fehér fekete piros ellipszis-mintás gömböm földgolyóm katonák-bajnokok narancsos haja nap éltetem ezt a világot világok világa meghal a nap mi is meghalunk üdvözült egek birodalmán örökkön halhatatlan uralkodik jó birodalmak birodalmi törzsistenem éteri éden csalafinta rossz ravasz kisleány játszadoznak rosszalkodnak míg futom törzsisten csillagos-galaktikus ruhám köreim és isteni barátok egy igaz egysége egyetlen egyetemes egység igaz lelke lelkei –

Liszt Ferenc gyöngyöző vidám boldog kacagása pergése zsongása mint pénzürmék csilingelő örömteli álmom nemzetem jövő gazdagsága és simítom elcsigázott kiürült kiüresedett sivár puszta fáradt lelkét ráncai ráncos redőit fokföldi ibolya simogatja testét a gyönyör megmossa lábát és sívít süvölt kutyák tolakodó erőszakos ugatása óvakodom sugalmazott hangok szellemek bűvkörében el nem veszhetek nietzsche mondja: jó hatalom részvét nélküli – jó hatalom jó tanácsai –

királynő gyémánt keménység és zseni öntörvényű egyszeri örök szabályai –

építem gyémánt-sziklára egy egyetemes egység a magyar mítoszt –

Rákosi M. ellenében Mátyás királyt a török szultán ma hű igaz magyar Széchenyi Istvánt magyarok nagyasszonya nagyboldogasszony árpád-házi királyleányok tiszta boldog jó értelmiség nap fiai a jó hatalom tehetségei

Attila király tisztelettel megáll az egyenrangú ellenfél Róma várfalainál Szondi gyermek ikreit a török szultánra bízva és Wagnerrel írom egyre írom egy egyetemes magyar nemzetem mítoszt és szól nietzsche emígyen a jóság jó hatalom birodalmait építéd jó uralkodó jó uralma birodalmi egeken földeken vizeken... édeni király édeni királyság anyagi birodalma –

Szabadság-szobor előtt sudár jegyze jelzi szerepem szilárd drága hajlíthatatlan rettenthetetlen lehetőség a békéért a világért világok világa és felém hajlik egyetlen szeretett nemzetem és alakul világa sugalmazott látomásos jó mintáim szerint a többpólusú világbeke érdekeivel a fénypiramis különböző rétegei szabadsága fénykirályok fény-fáraók uralmi birodalmi szabadságom egyenrangú egyenlő fény-fiai.

Részvétet csakis akkor érezhetek ha nem veszélyeztet nyájam-nemzetem világok világa szellemeit játszom élvezem időtlen örök szellemek játéka szabályait.

Házam világok világa szellemei álmai akarat képzet erőnlét szépség –

Szerelmem megállójában folyton-folyvást visszanézek világ villamosa csaknem életem veszi el de megment és súgja sugalmazza halálaim peremén ne légy hitetlen légy hívő mert nem tudom elvégeztetni veled nagy szent akaratom a világért világok világa és futom galaktikus köreim törzsisten ruhám az édeni éteri paradicsom-kert rózsaszín-fehérvirágos zöldellő üde örök tavasz üdvözült éden mezítelen szerelem valóság fényéva fényádám és áldom és árasztom kegyelmét áldását kegyét a világra világok világa határtalan boldogság isteni örök energia – édeni-éter virágos zöldellő üde örök tavasz-kertemben bámul rám a megigézett megkínzott felépült fekete macska hagyom éljen csöppnyi kedves törvényei szerint –

mondá isten kiválasztottalak lehel kürtje István király Mátyás király Mindszenty József

nagyboldogasszony árpád-házi szent erzsébet árpád-házi szent margit és mondá isten:

Mindszenty minden szentek Mel Gibson nem árullak benneteket nem árullak el benneteket és

el- visszautasítom a világkígyót és hatalmát a minden áron való pénzszerzést és a hírnév sóvárgását és paradicsomi pénzfolyót eredeztetek: Francesco Claire Liszt Széchényi és édeni paradicsomi éteri örökkön zöldellő gyönyörű virágos kertemben palotám dicsőségén ártalmatlan ártatlan a világkígyó az édeni éteri fényádám az éteri édeni fényéva a paradicsomban: Klimt Rodin a jó hatalom a jóság és a zsenialitás hatalma üdvözült szép drága egyetlen József Attila Mel Gibson Krisztus király –
jó hatalom jóság és zsenialitás hatalma fény-kard lehel kürtje és mindszeny és mindszeny –
szabadság és barátság
szabadság és barátság
istenem és a munkám
istenem és a munkám édeni-éter paradicsomi pénzfolyót eredeztetek nektek –
szabadság és barátság istenem és a munkám játszom örökkön játszom sárkányok fejével –
éter-édeni fény-éva édeni-éter fény-ádám a paradicsom a paradicsom fényes nagy
Magyarország fényes fény kárpát-medence angyali család angyal-család jó angyalaim társasága barátaim –
jó pápák jó pápák michelangelo michelangelo krisztus király krisztus király vénusz istennő
vénusz istennő árpád-házi szent erzsébet és sissy lovagol fény-ádám testem fény-éva hullámain
édeni-éter örökzöld kertemben egyetlen imádott drága hazám nemzetem fény-hazám

Óv-oda

tekeredik a kígyó maradt a macska
sokszor megvágta magyart angyal gyógyítja
összedől a pajta legyetek jók tudtok
tekeredő kígyó benn maradt a macska

sűrű erdő fürge lábak csupa veszély
surranó árny tekeredő kígyó veszély
pál jános péter jó reggelt piros erdő
nap marad a macska sűrű ravasz esély

magyar gyógyít csiga-biga véres lábad
ég a házad sűrű erdő ravasz (v)esély
eljön mary keletre nyugatra a szél
tekeredő kígyó fut szalad szép rőt szél

Fújja isten galaxisait kezdeti forgatónyomaték nyomán
sűrűsödik fénye a tejfehér köd bolygókká csillagokká.

Isten abszolút tudatát álmát fújja tejfehér ködöt világra
édesded szelíd akarat felvillanó kihunyt szembogarak láncolata.

Fénytenger határtalan boldogság-

Joyce leánya

tokasásganajtúróbogár toktokáshúgyhájmájnyálmirigy
zizegősáskotprotklósherekönnyűdicsőbotorránzkódtat egyetelensoklengőlinkeseredés
csemetőfeltártúrhegyheretereferetérdők könnyhumornegédessemmel szárítom hüvelyem
eglegem ég-telen égetem talomtelem szagszarosföldszaharát sósíszagtelemtalom hánytató
palimadárpacipapacni habgyönygyörsörleány
burjánzóbugybuborékszapr tejszínetajtéhabosüteködfelhfelleseajt vasöntetűdromadár ágyágyúí
irgalomhatelen kilővésvényköszvbennemd ultraextraahangdelfinem öröktavitavas
teleszaratavilázkunkorlét sárgdidersásáég házsártremeg tartszlak
sárdobókakipokólmézháláltejfejifürdés oitthonlopkenmkőtrágykanáánsaavó
grádicsőmpaparidiprikka dug-dugaszol ülkanmeag táteresztéktek fajfejcsnkdicsalimadár
szállmalmódbanszáll vitorlaszézőrvizetörlmalombacsöcs
csescsmőszopszpapapipakakasztklaszbúzgilinggalangméhbölcsőlepékoppopogó
nemtehalokbolondbortej lidérclemkenyér bujkálszóak tündérfirémszarkokrák ráfiabc bcacab
kincscsilingscellengcsalomdom sallanlom-lom könnydalomomorom szarszabbababába
szagelűzkocdisznó libamáj
tapsódicsősülttokás gödénygöreánygyatrakánynymorúbűzmocsokpapatkány hajtóvadász
taptapsoássásvasvasolsascsalomtalomsavo osonfosóosonó tapsósásóltoktokástatás libamáj
kocadisznvasvasalsültfutókpufókkibe szélszelelőszellentőszelenclabanclelenc
pipitérkicsitérgénuszalélfosfázfákorszáág vénuszbauszdidersás pacsirtddiderendörgés
kikelleltártálmolmolóaltó sírbóbusz omnipotenspuszitenciavolens
bújjiszálkgerendvelőembújszkelkikellatszimagátcsisztogat
álptisztitokfoszpuszkálnyalkozmaáltógat csöpperegororomból
hívvoltalakhívcsücsütördögtökötmondmagkikardakaromrom pokóltalansehovasehonnani
felháromtámadásgrszagkincskilincselengedelmbeeee aljdisznókiszívpendérmkifenékfeléfehér
terrorlekvárkemébibió mondádvoltkönnyűlevegvágfájfűfűkibefűjjífű
berzenkeredőringlórángrengreszketaf...vérvadbikakantejbika
egylelketsemengedekkcsekkahalálóapokaolnaftalinnefeté kénkémkőfalatényv
vérbikaléggherélthólyagvérprófétokamancipróféparfé
vársaásvégromoromszélérőszakszszerveteshabatortapapacsalieburafakó
anyasőcsőpipacsmezőkőnyökcsillardőronmkolonpkicsitérpipitérdrrrbr

pokég

csütöktöktökölóltalomromdögrdögtökőleresztlak talomtelömdalda
őköörörökméSzzemőlcscsgyüdögdugvény dögrdögkarika örökőkörszemszámIngere
csalicsalomDalompalidrmadár has ítomasadÉkorom nádisasáség mocsoingovárhullamosólom
rágicsőpokólfalAtoz testfelemleraraszakadÉkmélyégólyaglóbasa golyóbuszizördögásás
számléltÁrlata halhalálLásznádisásáség bajuszvééggtörrikafény